



#### Obsah

#### IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

##### **Soudní dvůr Evropské unie**

2020/C 27/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie .....	1
--------------	--	---

#### V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

##### **Soudní dvůr**

2020/C 27/02	Spojené věci C-609/17 a C-610/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. listopadu 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Työtuo- mioistuin- Finsko) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry v. Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) a Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry v. Satamaoperaattorit ry (C-610/17) („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Článek 153 SFEU – Minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví pro úpravu pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v délce nejméně čtyř týdnů – Článek 15 – Vnitrostátní předpisy a kolektivní smlouvy příznivější pro ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků – Pracovníci v pracovní neschopnosti z důvodu nemoci v průběhu placené dovolené za kalendářní rok – Odmítnutí převést tuto dovolenou, pokud nepřevedení nevede ke snížení skutečné délky placené dovolené za kalendářní roky pod čtyři týdny – Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Nepoužitelnost v případě, kdy se nejedná o uplatňování unijního práva ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv“) .....	2
--------------	--	---

2020/C 27/03	Věc C-198/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen - Švédsko) – CeDe Group AB v. KAN Sp. z o.o. v úpadku („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Články 4 a 6 – Úpadková řízení – Rozhodné právo – Řízení o evropském platebním rozkazu – Nezaplacení smluvní pohledávky vzniklé před prohlášením úpadku – Námitka započtení založená na smluvní pohledávce vzniklé před prohlášením úpadku“) .....	3
2020/C 27/04	Spojené věci C-203/18 a 374/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln - Německo) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann v. Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18) a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. v. Deutsche Post AG (C-374/18) („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 561/2006 – Silniční doprava – Sociální právní předpisy – Vozidla používaná k doručování zásilek v rámci univerzálních poštovních služeb – Výjimky – Vozidla částečně používaná k takovému doručování – Směrnice 97/67/ES – Článek 3 odst. 1 – „Všeobecná [univerzální] služba“ – Pojem“) .....	4
2020/C 27/05	Věc C-379/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht - Německo) – Deutsche Lufthansa AG v. Land Berlin („Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Směrnice 2009/12/ES – Články 3 a 6 – Článek 11 odst. 1 a 7 – Letištní poplatky – Ochrana práv uživatelů letišť – Možnost řídicího orgánu letiště sjednat nižší poplatky, než jsou poplatky schválené nezávislým dozorovým orgánem – Opravné prostředky uživatele letiště – Incidenční napadení před civilním soudem rozhodujícím na základě spravedlnosti“) .....	5
2020/C 27/06	Věc C-400/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie - Belgie) – Infohos v. Belgische Staat („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 13 část A odst. 1 písm. f) – Osvobození od daně – Služby poskytované nezávislými seskupeními osob – Služby poskytované členům a nečlenům“) .....	5
2020/C 27/07	Spojené věci C-585/18, C-624/18 a C-625/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. listopadu 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Najwyższego - Polsko) – A.K. v. Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) a CP (C-624/18), DO (C-625/18) v. Sąd Najwyższy („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Zákaz diskriminace na základě věku – Snížení věkové hranice pro odchod do důchodu soudců Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) – Článek 9 odst. 1 – Právo na podání žaloby – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Účinná právní ochrana – Zásada nezávislosti soudnictví – Vytvoření nového kolegia v rámci Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud), příslušného mimo jiné ve věcech týkajících se povinného odchodu soudců tohoto soudu do důchodu – Kolegium tvořené soudci nově jmenovanými prezidentem Polské republiky na návrh Národní rady soudnictví – Nezávislost uvedené rady – Pravomoc neuplatnit vnitrostátní právní předpisy, které nejsou v souladu s unijním právem – Přednost unijního práva“) .....	6
2020/C 27/08	Věc C-678/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemsko) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden („Řízení o předběžné otázce – (Průmyslové) vzory – Nařízení (ES) č. 6/2002 – Článek 90 odst. 1 – Předběžná a ochranná opatření – Příslušnost vnitrostátních soudů prvního stupně – Výlučná příslušnost soudů určených v tomto ustanovení“) .....	7
2020/C 27/09	Věc C-706/18: Rozsudek Soudního dvora (šestáho senátu) ze dne 20. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgie) – X v. Belgische Staat („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 5 odst. 4 – Rozhodnutí o žádosti o sloučení rodiny – Důsledky nedodržení lhůty stanovené k přijetí rozhodnutí – Automatické vydání povolení k pobytu“) .....	8

2020/C 27/10	Věc C-737/18 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 20. listopadu 2019 – Portugalská republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) – Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií – Výdaje uskutečněné Portugalskou republikou“).	9
2020/C 27/11	Věc C-270/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2019 WB proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2019 ve věci T-579/18, WB v. Komise	9
2020/C 27/12	Věc C-271/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2019 WB proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2019 ve věci T-329/18, WB v. Komise	10
2020/C 27/13	Věc C-373/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. května 2019 – Finanzamt München Abteilung III v. Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics.	10
2020/C 27/14	Věc C-593/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz) (Rakousko) dne 5. srpna 2019 – SK Telecom Co. Ltd.	11
2020/C 27/15	Věc C-607/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 12. srpna 2019 – Husqvarna AB v. Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG	11
2020/C 27/16	Věc C-641/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 30. srpna 2019 – EU v. PE Digital GmbH.	12
2020/C 27/17	Věc C-685/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankenthal (Německo) dne 17. září 2019 – OK v. Daimler AG	13
2020/C 27/18	Věc C-703/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 24. září 2019 – J.K v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach.	14
2020/C 27/19	Věc C-707/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Łodzi (Polsko) dne 23. září 2019 – K. S. v. A. B.	15
2020/C 27/20	Věc C-769/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Spetsializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 21. října 2019 – trestní řízení proti UC a TD	16
2020/C 27/21	Věc C-770/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. října 2019 – Myflyright GmbH v. SunExpressGünes Ekspres Havacilik A	16
2020/C 27/22	Věc C-772/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 22. října 2019 – Bartosch Airport Supply Services	17
2020/C 27/23	Věc C-775/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 22. října 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH v. Hauptzollamt Singen	17
2020/C 27/24	Věc C-784/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 22. října 2019 – „TEAM POWER EUROPE“ EOOD v. Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prihodite – Varna	18

2020/C 27/25	Věc C-785/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken (Německo) dne 23. října 2019 – Koch Media GmbH v. HC. ....	19
2020/C 27/26	Věc C-792/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 28. října 2019 – TUIfly GmbH v. EUflight.de GmbH .....	20
2020/C 27/27	Věc C-797/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 24. října 2019 – B-GmbH v. Finanzamt D .....	21
2020/C 27/28	Věc C-800/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Apelacyjnym w Warszawie (Polsko) dne 30. října 2019 – SM v. Mittelbayerischer Verlag KG .....	22
2020/C 27/29	Věc C-801/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upravni sud u Zagrebu (Chorvatská republika) dne 31. října 2019 – FRANCK d.d., Zagreb v. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak .....	23
2020/C 27/30	Věc C-807/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rayonen sad (Bulharsko) dne 4. listopadu 2019 – „DSK Bank“ EAD, „FrontEx International“ EAD. ....	24
2020/C 27/31	Věc C-824/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 12. listopadu 2019 – TC, UB v. Komisia za zashitita ot diskriminatsia, VA .....	24
2020/C 27/32	Věc C-830/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Namur (Belgie) dne 15. listopadu 2019 – C. J. v. Région wallonne. ....	25
2020/C 27/33	Věc C-848/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. listopadu 2019 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (prvního, rozšířeného senátu) vydanému dne 10. září 2019 ve věci T-883/16, Polská republika v. Evropská komise .....	26
2020/C 27/34	Věc C-862/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. listopadu 2019 Českou republikou proti rozsudku Tribunálu (sedmý senát) vydanému dne 12. září 2019 ve věci T-629/17, Česká republika v. Komise .....	27
<b>Tribunál</b>		
2020/C 27/35	Věc T-607/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Yieh United Steel v. Komise („Dumping – Dovozy plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Číny nebo Tchaj-wanu – Konečné antidumpingové clo – Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 – Článek 2 odst. 3 a 5 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 3 a 5 nařízení (EU) 2016/1036] – Článek 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení 2016/1036] – Výpočet běžné hodnoty – Výpočet výrobních nákladů – Prodej obdobného výrobku určeného pro spotřebu na domácím trhu vyvážející země“) .....	29
2020/C 27/36	Věc T-808/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Pethke v. EUIPO („Veřejná služba – Úředníci – Hodnotící posudek – Řádnost posudkového řízení a odvolacího posudkového řízení – Povinnost nestrannosti odvolacího hodnotitele“) .....	30

2020/C 27/37	Věc T-644/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie DermoFaes Atopiderm – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Dermowas – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) .....	30
2020/C 27/38	Věc T-658/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Hästens Sängar v. EUIPO – (vyobrazení čtvercového vzoru) („Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka vyobrazující čtvercový vzor – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) .....	31
2020/C 27/39	Věc T-665/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Soundio v. EUIPO – Telefónica Germany (Vibble) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka Vibble – Starší německá slovní ochranná známka vybe – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) .....	32
2020/C 27/40	Věc T-726/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Mélin v. Parlament („Institucionální právo – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Příspěvek na parlamentní asistenci – Navrácení neoprávněně vyplacených částek – Povinnost uvést odůvodnění – Nedoručení přílohy rozhodnutí nařizujícího navrácení“) .....	32
2020/C 27/41	Věc T-736/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Runnebaum Invest v. EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Bergsteiger – Slovní ochranné známky Benelux a starší obrazové a slovní ochranné známky Evropské unie BERG – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 47 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Přípustnost žádosti o předložení důkazu o skutečném užívání – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001“) .....	33
2020/C 27/42	Věc T-672/18: Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2019 – Pyke v. EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) .....	34
2020/C 27/43	Věc T-525/19 RII: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. listopadu 2019 – Interling a další v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Program s označením „Podpora EU pro čistější vzduch pro Kosovo“– Zadávací řízení EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Rozhodnutí, kterým se zamítá odklad vykonatelnosti rozhodnutí o vyloučení uchazeče z dalšího postupu zadávacího řízení – Nový návrh na předběžná opatření – Článek 159 jednacího řádu – Nepřípustnost“) .....	35
2020/C 27/44	Věc T-730/19: Žaloba podaná dne 25. října 2019 – PNB Banka a další v. ECB .....	35
2020/C 27/45	Věc T-732/19: Žaloba podaná dne 25. října 2019 – PNB Banka a další v. SRB .....	36
2020/C 27/46	Věc T-740/19: Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Laird v. Komise .....	38
2020/C 27/47	Věc T-741/19: Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Sedgwick Overseas v. Komise .....	39
2020/C 27/48	Věc T-742/19: Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Chemring Group a CHG Overseas v. Komise .....	41
2020/C 27/49	Věc T-743/19: Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Hyperion Insurance Group a HIG Finance v. Komise .....	43

2020/C 27/50	Věc T-745/19: Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Spirax-Sarco Engineering a Spirax Sarco Overseas v. Komise . . .	44
2020/C 27/51	Věc T-747/19: Žaloba podaná dne 31. října 2019 – DS Smith a DS Smith International v. Komise. . . . .	46
2020/C 27/52	Věc T-748/19: Žaloba podaná dne 1. listopadu 2019 – The Vitec Group v. Komise . . . . .	48
2020/C 27/53	Věc T-751/19: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2019 – Reckitt Benckiser Investments a další v. Komise . . . . .	49
2020/C 27/54	Věc T-752/19: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2019 – Inchcape v. Komise . . . . .	51
2020/C 27/55	Věc T-754/19: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2019 – Stagecoach Group v. Komise. . . . .	53
2020/C 27/56	Věc T-755/19: Žaloba podaná dne 6. listopadu 2019 – BBA International Investments v. Komise . . . . .	54
2020/C 27/57	Věc T-756/19: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2019 – WPP Jubilee a další v. Komise . . . . .	56
2020/C 27/58	Věc T-758/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – W.S. Atkins International v. Komise . . . . .	57
2020/C 27/59	Věc T-759/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Yalwen v. Komise . . . . .	59
2020/C 27/60	Věc T-777/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – CAPA a další v. Komise. . . . .	61
2020/C 27/61	Věc T-791/19: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2019 – Sped-Pro S.A. v. Komise. . . . .	61
2020/C 27/62	Věc T-801/19: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2019 – DTE Systems v. EUIPO - Speed-Buster (PedalBox +) . . . . .	63
2020/C 27/63	Věc T-805/19: Žaloba podaná dne 21. listopadu 2019 – Ultrasun v. EUIPO (ultrasun). . . . .	64
2020/C 27/64	Věc T-806/19: Žaloba podaná dne 21. listopadu 2019 – Govern d'Andorra v. EUIPO (Andorra) . . . . .	64
2020/C 27/65	Věc T-808/19: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2019 – Silgan International a Silgan Closures v. Komise . . . . .	65
2020/C 27/66	Věc T-809/19: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional v. EUIPO (El Clasico) .	66
2020/C 27/67	Věc T-814/19: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2019 – Nutravita v. EUIPO - Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul). . . . .	67
2020/C 27/68	Věc T-817/19: Žaloba podaná dne 27. listopadu 2019 – Olimp Laboratories v. EUIPO - OmniVision (Hydrovision)	68

2020/C 27/69	Věc T-818/19: Žaloba podaná dne 27. listopadu 2019 – Dvectis CZ v. EUIPO – Yado (Podložka pro sezení) . . . . .	69
2020/C 27/70	Věc T-819/19: Žaloba podaná dne 2. prosince 2019 – Man and Machine v. EUIPO - Bim Freelance (bim ready) . . . .	70
2020/C 27/71	Věc T-821/19: Žaloba podaná dne 2. prosince 2019 – Herlyn a Beck v. EUIPO - Brillux (B.home) . . . . .	70
2020/C 27/72	Věc T 822/19: Žaloba podaná dne 3. prosince 2019 – Asoliva a Anierac v. Komise . . . . .	71
2020/C 27/73	Věc T-189/18: Usnesení Tribunálu ze dne 25. listopadu 2019 – Lipitalia 2000 a Assograssi v. Komise . . . . .	72
2020/C 27/74	Věc T-290/19: Usnesení Tribunálu ze dne 26. listopadu 2019 – Stada Arzneimittel v. EUIPO (Vyobrazení dvou vertikálně uspořádaných zakřivených červených proužků) . . . . .	72





## IV

*(Informace)*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

## SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

**Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie**

(2020/C 27/01)

**Poslední publikace**

Úř. věst. C 19, 20.1.2020

**Dřívější publikace**

Úř. věst. C 10, 13.1.2020

Úř. věst. C 432, 23.12.2019

Úř. věst. C 423, 16.12.2019

Úř. věst. C 413, 9.12.2019

Úř. věst. C 406, 2.12.2019

Úř. věst. C 399, 25.11.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

## V

(Oznámení)

## SOUDNÍ ŘÍZENÍ

## SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. listopadu 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Työtuomioistuin- Finsko) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry v. Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) a Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry v. Satamaoperaattorit ry (C-610/17)

(Spojené věci C-609/17 a C-610/17) <sup>(1)</sup>

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Článek 153 SFEU – Minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví pro úpravu pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v délce nejméně čtyř týdnů – Článek 15 – Vnitrostátní předpisy a kolektivní smlouvy příznivější pro ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků – Pracovníci v pracovní neschopnosti z důvodu nemoci v průběhu placené dovolené za kalendářní rok – Odmítnutí převést tuto dovolenou, pokud nepřevedení nevede ke snížení skutečné délky placené dovolené za kalendářní roky pod čtyři týdny – Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Nepoužitelnost v případě, kdy se nejedná o uplatňování unijního práva ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv“)

(2020/C 27/02)

Jednací jazyk: finština

**Předkládající soud**

Työtuomioistuin

**Účastníci původního řízení**

(Věc C-609/17)

Žalobce: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry

Žalovaný: Hyvinvointialan liitto ry

za účasti: Fimlab Laboratoriot Oy (C-609/17)

(Věc C-610/17)

Žalobce: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Žalovaný: Satamaoperaattorit ry

za účasti: Kemi Shipping Oy

**Výrok**

- 1) Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům a kolektivním smlouvám, které přiznávají dny placené dovolené za kalendářní rok nad rámec minimální doby čtyř týdnů stanovené uvedeným ustanovením, ovšem vylučují převedení těchto dnů dovolené z důvodu nemoci.

- 2) Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s jejím čl. 51 odst. 1, musí být vykládán v tom smyslu, že se v případě takových vnitrostátních právních předpisů a kolektivních smluv nepoužije.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 13, 15.1.2018.

---

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen - Švédsko) – CeDe Group AB v. KAN Sp. z o.o. v úpadku**

(Věc C-198/18) (<sup>1</sup>)

**(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Články 4 a 6 – Úpadková řízení – Rozhodné právo – Řízení o evropském platebním rozkazu – Nezaplacení smluvní pohledávky vzniklé před prohlášením úpadku – Námitka započtení založená na smluvní pohledávce vzniklé před prohlášením úpadku“)**

(2020/C 27/03)

Jednací jazyk: švédština

**Předkládající soud**

Högsta domstolen

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: CeDe Group AB

Žalovaná: KAN Sp. z o.o. v úpadku

**Výrok**

Článek 4 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení ve znění nařízení Rady (ES) č. 788/2008 ze dne 24. července 2008 musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na žalobu podanou správcem podstaty společnosti v úpadku se sídlem v prvním členském státě za účelem zaplacení zboží dodaného v rámci plnění této smlouvy před zahájením úpadkového řízení proti této společnosti, přičemž tato žaloba byla podána proti druhé společnosti, která je smluvním partnerem a má sídlo v druhém členském státě.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln - Německo) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann v. Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18) a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. v. Deutsche Post AG (C-374/18)**

(Spojené věci C-203/18 a 374/18) <sup>(1)</sup>

**(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 561/2006 – Silniční doprava – Sociální právní předpisy – Vozidla používaná k doručování zásilek v rámci univerzálních poštovních služeb – Výjimky – Vozidla částečně používaná k takovému doručování – Směrnice 97/67/ES – Článek 3 odst. 1 – „Všeobecná [univerzální] služba“ – Pojem“)**

(2020/C 27/04)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln

### Účastníci původního řízení

*Žalobci:* Deutsche Post AG, Klaus Leymann (C-203/18), UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. (C-374/18)

*Žalované:* Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18), Deutsche Post AG (C-374/18)

### Výrok

- 1) Takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které doslovně přebírá ustanovení čl. 13 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 v rozsahu, v němž se vztahuje na vozidla s maximální přípustnou hmotností vyšší než 2,8 tuny, která však nepřesahuje 3,5 tuny, a která proto nespádají do působnosti nařízení č. 561/2006, musí být vykládáno výlučně na základě unijního práva, jak je vykládáno Soudním dvorem, pokud se tato ustanovení stala na základě vnitrostátního práva přímo a bezpodmínečně použitelnými na taková vozidla.
- 2) Článek 13 odst. 1 písm. d) nařízení č. 561/2006, ve znění nařízení č. 165/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že výjimka, kterou stanoví, se vztahuje pouze na vozidla nebo kombinace vozidel používané během určité přepravy výlučně za účelem doručování zásilek v rámci univerzálních poštovních služeb.
- 3) Článek 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008 musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že jsou v souvislosti se zásilkou poskytovány doplňkové služby, jako jsou vyzvednutí zásilky s časovým rozpětím nebo bez časového rozpětí, vizuální kontrola věku, dobírka, doručení zásilky o váze nepřesahující 31,5 kg bez placení předem, doručení zásilky na jinou adresu, poučení v případě nedoručení zásilky, jakož i výběr dne doručení, výběr času doručení, brání označení takovéto zásilky za zásilku doručovanou v rámci „univerzálních služeb“ podle tohoto ustanovení, a tedy za zásilku doručovanou „v rámci univerzálních služeb“ pro účely uplatnění výjimky stanovené v čl. 13 odst. 1 písm. d) nařízení č. 561/2006, ve znění nařízení č. 165/2014.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Úř. věst. C 328, 17.9.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht - Německo) – Deutsche Lufthansa AG v. Land Berlin**

(Věc C-379/18) <sup>(1)</sup>

*(„Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Směrnice 2009/12/ES – Články 3 a 6 – Článek 11 odst. 1 a 7 – Letištní poplatky – Ochrana práv uživatelů letišť – Možnost řídicího orgánu letiště sjednat nižší poplatky, než jsou poplatky schválené nezávislým dozorovým orgánem – Opravné prostředky uživatele letiště – Incidenční napadení před civilním soudem rozhodujícím na základě spravedlnosti“)*

(2020/C 27/05)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Bundesverwaltungsgericht

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG

Žalovaná: Land Berlin

za účasti: Berliner Flughafen GmbH, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

**Výrok**

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/12/ES ze dne 11. března 2009 o letištních poplatcích, a zejména její článek 3, čl. 6 odst. 5 písm. a), jakož i čl. 11 odst. 1 a 7, musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které umožňuje řídicímu orgánu letiště, aby s určitým uživatelem letiště sjednal jiné letištní poplatky, než které byly stanoveny tímto orgánem a schváleny nezávislým dozorovým orgánem ve smyslu této směrnice.
- 2) Směrnice 2009/12 musí být vykládána tak, že brání výkladu vnitrostátního práva v tom smyslu, že uživatel letiště nemůže přímo napadnout rozhodnutí o schválení systému letištních poplatků nezávislým dozorovým orgánem, avšak může podat proti řídicímu orgánu letiště žalobu k civilnímu soudu a jen při této příležitosti může tvrdit, že poplatek stanovený v systému letištních poplatků, který je povinen zaplatit, není spravedlivě stanoven.

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie - Belgie) – Infohos v. Belgische Staat**

(Věc C-400/18) <sup>(1)</sup>

*(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Šestá směrnice 77/388/EHS – Článek 13 část A odst. 1 písm. f) – Osvobození od daně – Služby poskytované nezávislými seskupeními osob – Služby poskytované členům a nečlenům“)*

(2020/C 27/06)

Jednací jazyk: nizozemština

**Předkládající soud**

Hof van Cassatie

## Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Infohos

Žalovaný: Belgische Staat

## Výrok

Článek 13 část A odst. 1 písm. f) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je to, o které se jedná ve věci v původním řízení, které přiznání osvobození od DPH váže na podmínku, že nezávislá seskupení osob poskytují služby pouze svým členům, což vede k tomu, že taková seskupení, která poskytují služby rovněž nečlenům, podléhají v plném rozsahu DPH, a to i pokud jde o služby, které poskytují svým členům.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 301, 27. 8. 2018.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. listopadu 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Najwyższego - Polsko) – A.K. v. Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) a CP (C-624/18), DO (C-625/18) v. Sąd Najwyższy**

(Spojené věci C-585/18, C-624/18 a C-625/18) (<sup>1</sup>)

*(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Zákaz diskriminace na základě věku – Snížení věkové hranice pro odchod do důchodu soudců Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) – Článek 9 odst. 1 – Právo na podání žaloby – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Účinná právní ochrana – Zásada nezávislosti soudnictví – Vytvoření nového kolegia v rámci Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud), příslušného mimo jiné ve věcech týkajících se povinného odchodu soudců tohoto soudu do důchodu – Kolegium tvořené soudci nově jmenovanými prezidentem Polské republiky na návrh Národní rady soudnictví – Nezávislost uvedené rady – Pravomoc neuplatnit vnitrostátní právní předpisy, které nejsou v souladu s unijním právem – Přednost unijního práva“)*

(2020/C 27/07)

Jednací jazyk: polština

## Předkládající soud

Sąd Najwyższy

## Účastníci původního řízení

Žalobci: A. K. (C-585/18), CP (C-624/18), DO (C-625/18)

Žalovaní: Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18), Sąd Najwyższy, (C-624/18), (C-625/18)

za účasti: Prokuratora Generalnego, zastupovaného Prokuratūrę Krajową

**Výrok**

- 1) Není již namístě odpovídat na otázky položené Izbou Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (pracovníprávní a sociálněprávní kolegium) Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud, Polsko) ve věci C 585/18 ani na první otázku položenou tímto soudem ve věcech C 624/18 a C 625/18.
- 2) Na druhou a třetí otázku položenou uvedeným soudem ve věcech C 624/18 a C 625/18 je třeba odpovědět takto:

Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby spory týkající se uplatňování unijního práva mohly spadat do výlučné pravomoci orgánu, který není nezávislým a nestranným soudem ve smyslu prvního z těchto ustanovení. Tak je tomu v případě, kdy objektivní podmínky, za kterých byl dotčený orgán zřízen, a jeho charakteristiky, jakož i způsob, jakým byli jmenováni jeho členové, mohou vyvolat u jednotlivců legitimní pochybnosti o neovlivnitelnosti tohoto orgánu ve vztahu k vnějším skutečnostem, zejména přímým či nepřímým vlivům zákonodárné a výkonné moci, a o jeho neutralitě ve vztahu ke střetávajícím se zájmům, a mohou tak vést k neexistenci zdání nezávislosti nebo nestrannosti uvedeného orgánu, jež je způsobilá narušit důvěru, kterou v demokratické společnosti musí justice u jednotlivců vzbuzovat. Předkládajícímu soudu přísluší, aby s přihlédnutím ke všem relevantním skutečnostem, které má k dispozici, určil, zda tomu tak je v případě takového orgánu, jako je kárné kolegium Sądu Najwyższego (Nejvyšší soud).

V takovém případě musí být zásada přednosti unijního práva vykládána v tom smyslu, že vyžaduje, aby předkládající soud upustil od použití ustanovení vnitrostátního práva vyhrazujícího pravomoc rozhodnout ve sporech v původních řízeních uvedenému orgánu, aby tyto spory mohly být posouzeny soudem splňujícím výše uvedené požadavky nezávislosti a nestrannosti, který by byl v dané oblasti příslušný, kdyby tomu uvedené ustanovení nebránilo.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 44, 4.2.2019.

---

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden - Nizozemsko) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden**

(Věc C-678/18) (<sup>1</sup>)

*(„Řízení o předběžné otázce – (Průmyslové) vzory – Nařízení (ES) č. 6/2002 – Článek 90 odst. 1 – Předběžná a ochranná opatření – Příslušnost vnitrostátních soudů prvního stupně – Výlučná příslušnost soudů určených v tomto ustanovení“)*

(2020/C 27/08)

Jednací jazyk: nizozemština

**Předkládající soud**

Hoge Raad der Nederlanden

**Účastník původního řízení**

Žalobce: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

## Výrok

Článek 90 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že soudy členských států, které jsou příslušné k nařízení předběžných a ochranných opatření pro národní (průmyslový) vzor, jsou rovněž příslušné k nařízení takových opatření pro (průmyslový) vzor Společenství.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

---

## Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 20. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Belgie) – X v. Belgische Staat

(Věc C-706/18) (<sup>1</sup>)

*(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Přistěhovalecká politika – Právo na sloučení rodiny – Směrnice 2003/86/ES – Článek 5 odst. 4 – Rozhodnutí o žádosti o sloučení rodiny – Důsledky nedodržení lhůty stanovené k přijetí rozhodnutí – Automatické vydání povolení k pobytu“)*

(2020/C 27/09)

Jednací jazyk: nizozemština

## Předkládající soud

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

## Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Belgische Staat

## Výrok

Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž musí příslušné vnitrostátní orgány v případě, že nebylo vydáno rozhodnutí ve lhůtě šesti měsíců ode dne podání žádosti o sloučení rodiny, vydat žadateli z moci úřední povolení k pobytu, aniž musí nutně předem konstatovat, že žadatel skutečně splňuje podmínky pro pobyt v hostitelském členském státě podle unijního práva.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 35, 28.1.2019.



**Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 20. listopadu 2019 – Portugalská republika v. Evropská komise****(Věc C-737/18 P) <sup>(1)</sup>****(„Kasační opravný prostředek – Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) – Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií – Výdaje uskutečněné Portugalskou republikou“)**

(2020/C 27/10)

Jednací jazyk: portugalština

**Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, J. Saraiva de Almeida, P. Barros da Costa a P. Estêvão, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Sauka a B. Rechina, zmocněnci)

**Výrok**

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 35, 28.1.2019.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2019 WB proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2019 ve věci T-579/18, WB v. Komise****(Věc C-270/19 P)**

(2020/C 27/11)

Jednací jazyk: rumunština

**Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: WB (zástupkyně: N. Ciocea, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 3. prosince 2019 Soudní dvůr (sedmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný

**Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2019 WB proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2019 ve věci T-329/18, WB v. Komise**

(Věc C-271/19 P)

(2020/C 27/12)

Jednací jazyk: rumunština

### Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: WB (zástupkyně: N. Ciocea, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 3. prosince 2019 Soudní dvůr (sedmý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 13. května 2019 – Finanzamt München Abteilung III v. Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics**

(Věc C-373/19)

(2020/C 27/13)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Bundesfinanzhof

### Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt München Abteilung III

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Dubrovin & Tröger GbR - Aquatics

### Předběžné otázky

1. Vztahuje se pojem školské nebo vysokoškolské vzdělávání ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty <sup>(1)</sup>, resp. pojem „školské nebo vysokoškolské vyučování“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. j) uvedené směrnice, i na poskytování výuky plavání?
2. Může uznání subjektu ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice Rady 2006/112 za subjekt, jehož cíle jsou podobné cílům veřejnoprávních subjektů, jejichž posláním je výchova dětí a mládeže a školské nebo vysokoškolské vzdělávání, odborný výcvik nebo rekvalifikace, vyplývat z okolností, že se v případě výuky poskytované tímto subjektem jedná o výuku, která slouží k osvojení stěžejní základní dovednosti (v tomto případě plavání)?
3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku: Vyžaduje osvobození od daně podle čl. 132 odst. 1 písm. j) směrnice Rady 2006/112, aby osoba povinná k dani byla samostatně podnikající fyzickou osobou?

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst., 2006, L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz) (Rakousko) dne 5. srpna 2019 – SK Telecom Co. Ltd.**

(Věc C-593/19)

(2020/C 27/14)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz)

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: SK Telecom Co. Ltd.

Žalovaný: Finanzamt Graz-Stadt

**Předběžné otázky**

- 1) Musí být čl. 59a písm. b) směrnice 2006/112/ES <sup>(1)</sup> ve znění článku 2 směrnice 2008/8/ES <sup>(2)</sup> vykládán v tom smyslu, že využití roamingu v členském státě formou přístupu „konečného zákazníka nepovinného k dani“, dočasně se zdržujícího v tomto státě, do domácí mobilní sítě za účelem vytvoření příchozích a odchozích spojení představuje „použití a využití“ v tomto státě, které umožňuje přenesení místa plnění ze třetí země do tohoto členského státu, ačkoli ani poskytovatel mobilní operátor, ani konečný zákazník nejsou usazení na území Společenství a konečný zákazník na území Společenství ani nemá bydliště nebo obvyklý pobyt?
- 2) Musí být čl. 59a písm. b) směrnice 2006/112/ES ve znění článku 2 směrnice 2008/8/ES vykládán v tom smyslu, že místo poskytnutí telekomunikačních služeb popsaných v první otázce, které se podle článku 59 směrnice 2006/112/ES ve znění článku 2 směrnice 2008/8/ES nachází mimo Společenství, lze přenést na území členského státu, ačkoli ani poskytovatel mobilní operátor, ani konečný zákazník nejsou usazení na území Společenství a konečný zákazník na území Společenství ani nemá bydliště nebo obvyklý pobyt, a to pouze proto, že tyto telekomunikační služby v dané třetí zemi nepodléhají dani srovnatelné s daní z přidané hodnoty ve smyslu unijního práva?

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

<sup>(2)</sup> Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby (Úř. věst. 2008, L 44, s. 11).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 12. srpna 2019 – Husqvarna AB v. Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG**

(Věc C-607/19)

(2020/C 27/15)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Bundesgerichtshof

### Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Husqvarna AB

Žalovaná: Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

### Předběžné otázky

1. Vztahují se v případě protinávrhu na zrušení ochranné známky Evropské unie, který byl podán před uplynutím období pěti let neuzívání, na určení dne, který je rozhodný pro výpočet období neuzívání ve smyslu čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení o ochranné známce Společenství<sup>(1)</sup> a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení o ochranné známce Evropské unie<sup>(2)</sup>, pravidla uvedená v nařízení o ochranné známce Společenství, jakož i v nařízení o ochranné známce Evropské unie?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Musí se při výpočtu období pěti let neuzívání podle čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení o ochranné známce Společenství a čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení o ochranné známce Evropské unie v případě protinávrhu na zrušení ochranné známky EU, který byl podán před uplynutím období pěti let neuzívání, vycházet ze dne podání protinávrhu, nebo ze dne konání posledního jednání v řízení před odvolacím soudem?

<sup>(1)</sup> Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

### Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 30. srpna 2019 – EU v. PE Digital GmbH

(Věc C-641/19)

(2020/C 27/16)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

### Účastnice původního řízení

Žalobkyně: EU

Žalovaná: PE Digital GmbH

### Předběžné otázky

1. Musí být čl. 14 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011<sup>(1)</sup> s přihlédnutím k bodu 50 odůvodnění směrnice 2011/83 vykládán v tom smyslu, že „částk[a] úměrn[á] rozsahu služeb poskytnutých do doby, kdy spotřebitel informoval obchodníka o uplatnění práva odstoupit od smlouvy, a to v porovnání s celkovým rozsahem smlouvy“, kterou má zaplatit spotřebitel v případě smlouvy, na jejímž základě nemá být poskytnuta jedna ucelená služba, nýbrž celková služba sestávající z několika dílčích plnění, musí být vypočtena čistě poměrným podílem podle uplynuté doby, pokud spotřebitel za celkovou službu sice platí podle uplynuté doby, dílčí plnění jsou však poskytována různě rychle?
2. Musí být čl. 14 odst. 3 směrnice 2011/83 vykládán v tom smyslu, že „částk[a] úměrn[á] rozsahu služeb poskytnutých do doby, kdy spotřebitel informoval obchodníka o uplatnění práva odstoupit od smlouvy, a to v porovnání s celkovým rozsahem smlouvy“, kterou má zaplatit spotřebitel, musí být vypočtena čistě poměrným podílem podle uplynuté doby i v případě, je-li jedno (dílčí) plnění sice poskytováno průběžně, na začátku doby platnosti smlouvy má však pro spotřebitele vyšší nebo nižší hodnotu?

3. Musí být čl. 2 bod 11 směrnice 2011/83 a čl. 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/770/EU ze dne 20. května 2019 <sup>(2)</sup> vykládány v tom smyslu, že „digitálním obsahem“ ve smyslu čl. 2 bodu 11 směrnice 2011/83 a čl. 2 bodu 1 směrnice 2019/770 mohou být také takové soubory, které jsou poskytovány jako dílčí plnění v rámci celkové služby poskytované převážně jako „digitální služba“ ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2019/770 s tím důsledkem, že by obchodník mohl ohledně tohoto dílčího plnění uplatnit zánik práva odstoupit od smlouvy podle čl. 16 písm. m) směrnice 2011/83, spotřebitel by však v případě, že by se to obchodníkovi nepodařilo, mohl odstoupit od smlouvy jako celku a vzhledem k čl. 14 odst. 4 písm. b) bod ii) směrnice 2011/83 by za toto dílčí plnění nemusel platit náhradu?
4. Musí být článek 14 odst. 3 směrnice 2011/83 s přihlédnutím k bodu 50 odůvodnění směrnice 2011/83 vykládán v tom smyslu, že smluvně sjednaná celková cena je ve smyslu čl. 14 odst. 3 třetí věty směrnice 2011/83 „nepřiměřeně vysoká“, je-li podstatně vyšší, než celková cena sjednaná s jiným spotřebitelem za službu stejného obsahu od stejného podnikatele na stejnou dobu platnosti a také v ostatním za stejných rámcových podmínek?

<sup>(1)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64).

<sup>(2)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb (Úř. věst. 2019, L 136, s. 1).

## Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankenthal (Německo) dne 17. září 2019 – OK v. Daimler AG

(Věc C-685/19)

(2020/C 27/17)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Landgericht Frankenthal

### Účastníci původního řízení

Žalobce: OK

Žalovaná: Daimler AG

### Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 5 odst. 2 druhá věta písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla <sup>(1)</sup> vykládán a uplatňován v tom smyslu, že použití odpojovacích zařízení ve smyslu tohoto nařízení je nezbytné pouze v případě, pokud nebylo možno ani při použití nejmodernější technologie dostupné v okamžiku získání schválení typu pro příslušný model vozidla zaručit ochranu motoru proti poškození nebo poruše a bezpečný provoz vozidla?
- 2) Druhá otázka v případě kladné odpovědi na první otázku:

Jsou z jiných důvodů - například chybějících dlouhodobých zkušeností, nepřiměřeně vysokých nákladů na nejmodernější technologii v porovnání s jinými technologiemi, jež mají zásadní dopad na prodejní cenu - přípustné odchylky od základní povinnosti použít nejmodernější technologii dostupnou v okamžiku schválení typu?

Druhá otázka v případě záporné odpovědi na první otázku:

Jedná se i v případě použití v zásadě přípustných technologických součástí o nepřípustné odpojovací zařízení v podobě tzv. „teplotního okna“, jsou-li příslušné parametry, které jsou v této souvislosti uloženy v řídicí jednotce motoru, nastaveny tak, že čištění výfukových plynů není aktivováno

- a) během větší části roku, protože zvolené teploty odpovídají teplotám, které je nutno obvykle očekávat,
- b) v relevantních regionech Německa resp. evropského vnitřního trhu, a to z důvodu nastavení jiných parametrů, například aktuální nadmořské výšky vozidla,

nebo je toto čištění aktivováno pouze omezeně.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. 2007, L 171, s. 1.

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 24. září 2019 – J.K v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach**

(Věc C-703/19)

(2020/C 27/18)

Jednací jazyk: polština

**Předkládající soud**

Naczelny Sąd Administracyjny

**Účastníci původního řízení**

Navrhovatel: J.K

Odpůrce: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

**Předběžné otázky**

- 1) Vztahuje se pojem „restaurační služba“, u níž je uplatňována snížená sazba DPH [čl. 98 odst. 2 ve spojení s přílohou III bodem 12a směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (<sup>1</sup>) (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, ve znění pozdějších předpisů), ve spojení s článkem 6 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (<sup>2</sup>) (Úř. věst. 2011, L 77, s. 1-22)] na prodej hotových jídel za podmínek, které nastaly ve sporu projednávaném před vnitrostátním soudem, tj. za situace kdy prodejce:

— zpřístupňuje kupujícím infrastrukturu umožňující spotřebu zakoupeného občerstvení na místě (zóna vymezená pro spotřebu, přístup k toaletám);

- chybí odborná čísnická obsluha;
  - chybí servis v úzkém slova smyslu;
  - proces objednávek je zjednodušený a částečně zautomatizovaný;
  - zákazník má omezenou možnost personalizace objednávky.
- 2) Má pro zodpovězení první otázky význam způsob přípravy jídel, jenž spočívá zejména v tepelné úpravě některých polotovarů a v sestavení hotových jídel z polotovarů?
- 3) Je pro zodpovězení první otázky dostačující, aby zákazník měl potenciální možnost využít nabízenou infrastrukturu, nebo je nutné prokázat, že z pohledu průměrného zákazníka je prvek infrastruktury důležitou součástí plnění?

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

(<sup>2</sup>) Úř. věst. 2011, L 77, s. 1

---

### **Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Łodzi (Polsko) dne 23. září 2019 – K. S. v. A. B.**

**(Věc C-707/19)**

(2020/C 27/19)

Jednací jazyk: polština

#### **Předkládající soud**

Sąd Rejonowy dla Łodzi

#### **Účastníci původního řízení**

Žalobce: K. S.

Žalovaná: A. B.

#### **Předběžné otázky**

Musí být článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (<sup>1</sup>) vykládán v tom smyslu, že v rámci „veškerých vhodných opatření“ je každý členský stát povinen zahrnout do odpovědnosti pojišťovny v rámci pojištění občanskoprávní odpovědnosti celý rozsah náhrady škody, včetně důsledků škodné události v podobě odtahu poškozeného vozidla do domovského státu a nákladů na nutné parkování vozidel?

V případě kladné odpovědi na výše uvedenou otázku, může být tato odpovědnost jakýmkoli způsobem omezena zákonodárstvím členských států?

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. 2009, L 263, s. 11.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Spetsializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 21. října 2019 – trestní řízení proti UC a TD**

(Věc C-769/19)

(2020/C 27/20)

Jednací jazyk: bulharština

**Předkládající soud**

Spetsializiran nakazatelen sad

**Účastníci původního trestního řízení**

UC a TD

**Předběžná otázka**

Je vnitrostátní zákon, který u obžaloby vykazující vady (nejasný, neúplný nebo rozporuplný obsah) v žádném případě nepřipouští možnost odstranit tyto vady opravami státního zástupce v přípravném soudním jednání, během něhož byly tyto vady zjištěny, a místo toho je soud vždy povinen soudní řízení zastavit a vrátit věc státnímu zastupitelství k sepsání nové žaloby, slučitelný s článkem 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. 2012, L 142, s. 1), zásadou projednání v přiměřené lhůtě podle čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, zásadou přednosti unijního práva a zásadou zachování důstojnosti, jestliže je tím způsobeno významné zdržení trestního řízení a vady by mohly být odstraněny ihned během soudního jednání?

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 21. října 2019 – Myflyright GmbH v. SunExpressGünes Ekspres Havacilik A**

(Věc C-770/19)

(2020/C 27/21)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Amtsgericht Nürnberg

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Myflyright GmbH

Žalovaná SunExpressGünes Ekspres Havacilik A

Věc byla usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 11. listopadu 2019 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

---



**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 22. října 2019 – Bartosch Airport Supply Services**

(Věc C-772/19)

(2020/C 27/22)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Verwaltungsgerichtshof

**Účastníci původního řízení**

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Žalovaný orgán: Zollamt Wien

**Předběžná otázka**

Musí být číslo 8705 kombinované nomenklatury <sup>(1)</sup> vykládáno v tom smyslu, že motorová vozidla bez oje s navijákem s tažným zařízením s popruhem určeným k tažení a elektrohydraulickým zvedacím zařízení určeným k tlačení letadel spadají do tohoto čísla?

---

<sup>(1)</sup> Příloha 1 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 22. října 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH v. Hauptzollamt Singen**

(Věc C-775/19)

(2020/C 27/23)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Finanzgericht Baden-Württemberg

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Singen

**Předběžné otázky**

1. Jedná se v případě plateb, které odběratel zboží v závislosti na svých tržbách po dobu čtyř let jednou ročně hradí vedle kupní ceny za to, že
  - na určitém území,
  - jako vůbec první,

— výhradně a

— trvale

může prodávat dané zboží, o licenční poplatky ve smyslu čl. 32 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství <sup>(1)</sup> (dále jen „CK“), které se podle čl. 32 odst. 5 písm. b) CK ve spojení s čl. 157 odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství <sup>(2)</sup>, musí připočíst k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená?

2. Musí být k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží zaplacená, popřípadě připočtena pouze poměrná část takovýchto úhrad, a pokud ano, podle jakého kritéria?

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 1992, L 302, s. 1.

<sup>(2)</sup> Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 22. října 2019 – „TEAM POWER EUROPE“ EOOD v. Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prichodite – Varna**

(Věc C-784/19)

(2020/C 27/24)

Jednací jazyk: bulharština

**Předkládající soud**

Administrativen sad Varna

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: „TEAM POWER EUROPE“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prichodite – Varna

**Předběžná otázka**

Musí být čl. 14 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 <sup>(1)</sup> ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, vykládán v tom smyslu, že, aby bylo možno mít za to, že agentura práce běžně vykonává své činnosti v členském státě, v němž je usazena, musí podstatnou část své činnosti dočasného přidělování pracovníků poskytovat uživatelům, kteří jsou usazeni ve stejném členském státě?

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 2009. L 284, s.1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken (Německo) dne 23. října 2019 – Koch Media GmbH v. HC**

(Věc C-785/19)

(2020/C 27/25)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Landgericht Saarbrücken

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: Koch Media GmbH

Žalovaná: HC

**Předběžné otázky**

1. a) Musí být článek 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví<sup>(1)</sup> (dále jen „směrnice 2004/48“) vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na nezbytné náklady na právní zastoupení jakožto na „náklady řízení“ nebo na „další náklady“, které vzniknou nositeli práv duševního vlastnictví ve smyslu článku 2 směrnice 2004/48 tím, že vůči porušovateli těchto práv uplatní nárok na zdržení se protiprávního jednání mimosoudně prostřednictvím výzvy?
- b) V případě záporné odpovědi na první otázku písm. a): Musí být článek 13 směrnice 2004/48 vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na náklady na právní zastoupení uvedené v první otázce písm. a) jakožto na náhradu škody?
2. a) Musí být unijní právo, zejména s ohledem na
  - články 3, 13 a 14 směrnice 2004/48,
  - článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti<sup>(2)</sup> (dále jen „směrnice 2001/29“) a
  - článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů<sup>(3)</sup> (dále jen „směrnice 2009/24“),vykládáno v tom smyslu, že nositel práv duševního vlastnictví ve smyslu článku 2 směrnice 2004/48 má v zásadě nárok na náhradu nákladů na právní zastoupení uvedených v bodě 1a) v plném rozsahu, a každopádně přiměřené a podstatné části těchto nákladů i v případě, že
  - se stíhaného porušení práva dopustila fyzická osoba mimo svou profesní nebo podnikatelskou činnost a

— vnitrostátní právní úprava pro tento případ stanoví, že takovéto náklady na právní zastoupení mohou být zpravidla nahrazeny pouze na základě snížené hodnoty sporu?

- b) V případě kladné odpovědi na druhou otázku písm. a): Musí být unijní právo uvedené v druhé otázce písm. a) vykládáno tak, že výjimka ze zásady uvedené v druhé otázce písm. a), podle níž musí být nositeli práv uhrazeny náklady na právní zastoupení uvedené v první otázce písm. a) v plném rozsahu, nebo každopádně jejich přiměřená nebo podstatná část,

přichází do úvahy při zohlednění dalších faktorů (jako například aktuálnost díla, doba trvání zveřejnění a porušení ze strany fyzické osoby mimo její podnikatelské nebo profesní zájmy),

i když porušení práv duševního vlastnictví ve smyslu článku 2 směrnice 2004/48 spočívá ve sdílení souborů, tedy ve veřejném zpřístupnění díla nabízením k bezplatnému stažení všem účastníkům na volně přístupné výměnné burze bez managementu digitálních práv?

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst, 2004, L 157, s. 45

(<sup>2</sup>) Úř. věst, 2001, L 167, s. 10.

(<sup>3</sup>) Úř. věst, 2009, L 111, s. 16.

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 28. října 2019 – TUIfly GmbH v. EUflight.de GmbH**

(Věc C-792/19)

(2020/C 27/26)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Landgericht Köln

**Účastnice původního řízení**

Odvolatelka: TUIfly GmbH

Odpůrkyně v odvolacím řízení: EUflight.de GmbH

**Předběžné otázky**

1. Je zrušení nebo významné zpoždění letu na příletu v případě stávky způsobeno mimořádnými okolnostmi ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 (<sup>1</sup>) i v případě, že let, který je předmětem sporu, nebyl stávkou bezprostředně dotčen a mohl se uskutečnit podle plánu, avšak ke zrušení, resp. zpoždění dojde v důsledku opatření, která letecký dopravce provedl za účelem reorganizace letového řádu z důvodu stávky (v projednávaném případě použití letadla určeného pro dotčený let k odstranění následků stávky)?

2. V případě, že se letecký dopravce může zprostit odpovědnosti rovněž v případě opatření provedeného za účelem reorganizace:

Je relevantní, že k opatření za účelem reorganizace došlo již před zahájením stávky, kdy ještě nebylo možné předvídat, který let nakonec bude dotčen stávkou, nebo přichází zproštění odpovědnosti v úvahu rovněž v případě, že byl letový řád přeorganizován teprve během stávky nebo po stávce a bylo již zřejmé, že let, který je předmětem sporu, nebyl stávkou bezprostředně dotčen?

---

(<sup>1</sup>) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

---

## Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 24. října 2019 – B-GmbH v. Finanzamt D

(Věc C-797/19)

(2020/C 27/27)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Bundesfinanzhof

### Účastníci původního řízení

Žalobkyně: B-GmbH

Žalovaný: Finanzamt D

### Předběžná otázka

Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že se jedná o státní podporu spadající do působnosti tohoto ustanovení, pokud se podle právních předpisů členského státu (trvalé) ztráty kapitálové společnosti z hospodářské činnosti, která je provozována bez úplaty pokrývající náklady, musí sice v zásadě považovat za skryté rozdělování zisku a nesmí proto snižovat zisk kapitálové společnosti, avšak v případě kapitálových společností, u kterých většina hlasovacích práv přímo či nepřímo náleží právnickým osobám veřejného práva, nelze tyto právní následky uplatňovat u trvale ztrátové obchodní činnosti, pokud jsou vykonávány z důvodů, které mají svůj původ v dopravní politice, politice v oblasti životního prostředí nebo sociální, kulturní, vzdělávací nebo zdravotní politice?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Apelacyjnym w Warszawie (Polsko) dne 30. října 2019 – SM v. Mittelbayerischer Verlag KG**

(Věc C-800/19)

(2020/C 27/28)

Jednací jazyk: polština

**Předkládající soud**

Sąd Apelacyjny w Warszawie

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: SM

Žalovaná: Mittelbayerischer Verlag KG

**Předběžné otázky**

- 1) Musí být čl. 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech<sup>(1)</sup> (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1), vykládán v tom smyslu, že se příslušnost založená na hraničním určovateli, kterým je centrum zájmů, použije ve věci, ve které fyzická osoba podá žalobu za účelem ochrany svých osobních práv v případě, kdy internetová publikace, o níž tvrdí, že porušuje tato práva, neobsahuje informace přímo nebo nepřímo související s touto konkrétní fyzickou osobou, ale obsahuje informace nebo prohlášení naznačující hanebné činy skupiny lidí, ke které žalobce patří (v tomto specifickém případě: národa), v čemž žalobce spatřuje porušení svých osobních práv?
- 2) Je třeba ve věci majetkové a nemajetkové ochrany osobních práv před jejich porušováním na internetu při zvažování důvodu pro příslušnost stanoveného v čl. 7 bodě 2 nařízení [[omissis] č. 1215/2012 [omissis]], tj. při posuzování, zda je vnitrostátní soud soudem místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, vzít v úvahu takové okolnosti, jako například:
  - okruh příjemců, kterému jsou obecně určeny internetové stránky, na kterých došlo k porušení,
  - jazyk, ve kterém jsou tyto internetové stránky a příslušná publikace sepsány,
  - čas, po který měli příjemci spornou internetovou informaci k dispozici,
  - individuální okolnosti na straně žalobce, jako je osud žalobce během druhé světové války a jeho současná společenská činnost, uváděné v projednávané věci jako odůvodnění zvláštního práva podat žalobu k soudu proti šíření obvinění proti skupině lidí, společenství, jehož žalobce je členem?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 2012, L 351, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upravní sud u Zagrebu (Chorvatská republika) dne 31. října 2019 –  
FRANCK d.d., Zagreb v. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski  
upravni postupak**

(Věc C-801/19)

(2020/C 27/29)

Jednací jazyk: chorvatština

**Předkládající soud**

Upravni sud u Zagrebu

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: FRANCK d.d., Zagreb

Žalovaný: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb

**Předběžné otázky**

1. Může být služba poskytnutí peněžních prostředků žalobcem, který není finanční institucí, za jednorázovou úplatu ve výši 1 % z dané částky považována za „poskytnutí a sjednání úvěrů a správu úvěrů osobou, která je poskytla“ ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH <sup>(1)</sup>, i přesto, že žalobce není ve smlouvě formálně uveden jako zapůjčitel?
2. Může být směnka, cenný papír obsahující závazek výstavce k zaplacení stanovené peněžní částky osobě, která je na daném cenném papíru uvedena jako věřitel, nebo osobě, která později nabyla tento cenný papír způsobem stanoveným právními předpisy, považována za „další převoditelný cenný papír“ ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH?
3. Je služba poskytnutá žalobcem spočívající v tom, že žalobce za úplatu ve výši 1 % směnečné sumy, obdrženou od výstavce směnky, převedl přijatou směnku na faktoringovou společnost, částku obdrženou od faktoringové společnosti převedl výstavci směnky a zaručil faktoringové společnosti, že výstavce směnky splatí závazek vyplývající ze směnky, jakmile se stane splatným, službou, kterou je možné považovat za:
  - a) službu osvobozenou od DPH ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH
  - b) službu osvobozenou od DPH ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. d) směrnice o DPH?

---

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski rayonen sad (Bulharsko) dne 4. listopadu 2019 – „DSK Bank“ EAD, „FrontEx International“ EAD**

(Věc C-807/19)

(2020/C 27/30)

Jednací jazyk: bulharština

**Předkládající soud**

Sofiyski rayonen sad

**Účastnice původního řízení**

Navrhovatelky v řízení o platebním rozkazu: „DSK Bank“ EAD a „FrontEx International“ EAD

**Předběžné otázky**

- 1) Představuje okolnost, že jeden vnitrostátní soud vykazuje podstatně vyšší pracovní zatížení než jiné soudy stejného stupně a soudci tohoto soudu proto nemohou současně přezkoumat jim předložené listiny, na jejichž základě musí nebo může být nařízena předběžná vykonatelnost, a přijmout svá rozhodnutí v přiměřené lhůtě, sama o sobě porušení pravidel unijního práva týkajících se ochrany spotřebitele nebo porušení jiných základních práv?
- 2) Musí vnitrostátní soud odmítnout vydat rozhodnutí, v jejichž důsledku může dojít k výkonu rozhodnutí, pokud proti nim spotřebitel nepodá odpor, má-li vážné podezření, že se návrh opírá o zneužívající ujednání ve spotřebitelské smlouvě, spis však v tomto směru neobsahuje žádné jednoznačné důkazy?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, je přípustné, aby si vnitrostátní soud, má-li takovéto podezření, vyžádal dodatečné důkazy od smluvní strany, která je prodávajícím nebo poskytovatelem, ačkoliv podle vnitrostátního práva takovou pravomoc v rámci řízení, v němž má být případně vykonatelné rozhodnutí přijato, nemá, pokud dlužník nepodá odpor?
- 4) Platí náležitosti zjištění učiněného vnitrostátním soudem z úřední povinnosti, které byly zavedeny unijním právem v souvislosti se směrnicemi k harmonizaci spotřebitelského práva, také v případech, v nichž vnitrostátní zákonodárce poskytuje spotřebitelům dodatečnou ochranu (více práv) prostřednictvím vnitrostátního zákona provádějícího určité ustanovení směrnice, které poskytnutí takovéto vyšší ochrany připouští?

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 12. listopadu 2019 – TC, UB v. Komisia za zashtita ot diskriminatsia, VA**

(Věc C-824/19)

(2020/C 27/31)

Jednací jazyk: bulharština

**Předkládající soud**

Varhoven administrativen sad

**Účastníci původního řízení**

Navrhovatelé: TC, UB

Odpůrci: Komisia za zashtita ot diskriminatsia, VA



**Předběžné otázky**

1. Vede výklad čl. 5 odst. 2 Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením a čl. [2] odst. 1, 2 a 3 a čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání<sup>(1)</sup> k závěru, že je přípustné, aby nevidomá osoba působila jako přísedící a mohla se účastnit trestního řízení nebo:
2. Je konkrétní zdravotní postižení trvale nevidomé osoby znakem, který představuje zásadní a rozhodující požadavek na činnost přísedícího, jehož existence odůvodňuje nerovné zacházení a nezakládá diskriminaci na základě znaku „zdravotní postižení“?

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst.. 2000, L 303, s. 16.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Namur (Belgie) dne 15. listopadu 2019 – C. J. v. Région wallonne**

(Věc C-830/19)

(2020/C 27/32)

Jednací jazyk: francouzština

**Předkládající soud**

Tribunal de première instance de Namur

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: C. J.

Žalovaný: Région wallonne

**Předběžná otázka**

Brání články 2, 5 a 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005<sup>(1)</sup>, ve spojení s článkem 2 nařízení Komise (EU) č. 807/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňují některá ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a kterým se zavádějí přechodná ustanovení<sup>(2)</sup>, tomu, aby členské státy při provádění těchto ustanovení zohlednily při stanovení spodní a horní prahové hodnoty celý podnik a nikoli pouze podíl mladého zemědělce na tomto podniku a/nebo provozní jednotce, pokud má zemědělský podnik formu „faktické“ společnosti, v níž mladý zemědělec nabývá ideální podíl a stává se jeho vedoucím, avšak nikoli jediným?

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 2013, L 347, s. 487.

<sup>(2)</sup> Úř. věst. 2014, L 227, s. 1.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 20. listopadu 2019 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (prvního, rozšířeného senátu) vydanému dne 10. září 2019 ve věci T-883/16, Polská republika v. Evropská komise**

(Věc C-848/19 P)

(2020/C 27/33)

Jednací jazyk: polština

### Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller, D. Klebs, ve spolupráci s H. Hallem, T. Heitlingem, L. Reiser a V. Vacha, advokáty)

Další účastnice řízení: Polská republika, Evropská komise, Lotyšská republika a Litevská republika

### Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 ve věci T-883/16;
- vrátil věc T-883/16 Tribunálu Evropské unie.
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

### Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatelka pět důvodů:

**1. První důvod kasačního opravného prostředku: Zásada energetické solidarity není právním kritériem, pro výkonné orgány z ní nevyplývají žádné povinnosti jednat**

Zásada energetické solidarity uvedená v článku 194 SFEU představuje jako obecná vůdčí zásada čistě politický pojem a ne právní kritérium.

Ze zásady energetické solidarity uvedené v primárním právu nemohou pro Unii nebo pro členské státy vyplývat žádná konkrétní práva a povinnosti. Z této abstraktní vůdčí zásady zejména nemohou pro výkonné orgány vyplývat žádné povinnosti, jako například povinnosti přezkumu pro Evropskou komisi v rámci přijímání jejích rozhodnutí.

Z důvodu abstraktní povahy a neurčitosti není pojem energetické solidarity soudně vymahatelný.

**2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Zásada energetické solidarity nebyla v projednávané věci použitelná**

Zásada energetické solidarity představuje čistě nouzový mechanismus, který se použije pouze ve výjimečných případech a jen za striktních podmínek, a který není nutno zohlednit při každém rozhodnutí Evropské komise.

Podmínky pro použití nouzového mechanismu v případě rozhodnutí Evropské komise 2016 C(2016)6950 nejsou splněny.

**3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Evropská komise zohlednila zásadu energetické solidarity**

Pokud se zásada energetické solidarity na předmětné rozhodnutí Evropské komise 2016 C(2016)6950 vůbec použije (*quod non*), Evropská komise tuto zásadu při přijímání rozhodnutí zohlednila:

Evropská komise při přijímání rozhodnutí zohlednila dopady jak na polský, tak i celkově na evropský trh s plynem.

Při přezkumu podmínek čl. 36 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/73/ES bylo nutno dbát jen na dodržení bezpečnosti dodávek, která je výrazem zásady energetické solidarity.

Bezpečnost dodávek do Polska nebyla a není ohrožena.

**4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Zásadu energetické solidarity nebylo nutno v rozhodnutí výslovně uvést**

V rozhodnutí 2016 C(2016)6950, které je předmětem sporu, nebylo nutno explicitně uvést veškeré důvody Evropské komise pro rozhodnutí. Neexistují žádná pravidla upravující postup, v jakém rozsahu je evropská veřejná správa povinna svá rozhodnutí odůvodnit.

Odůvodnění správně právních opatření musí uvádět pouze účel sledovaný tímto opatřením, nemusí ale uvádět veškeré skutkové a právně relevantní aspekty.

Legalita rozhodnutí Evropské komise nemůže záviset na tom, zda jsou v rozhodnutí uvedeny určité pojmy.

**5. Pátý důvod kasačního opravného prostředku: Rozhodnutí 2016 C(2016)6950, které je předmětem sporu, není možné zrušit pouze z důvodu údajné formální chyby**

I pokud by rozhodnutí 2016 C(2016)6950, které je předmětem sporu, bylo formálně protiprávní (*quod non*), nevedlo by to k zrušení tohoto rozhodnutí, neboť hmotně právně správná rozhodnutí nemají být podle čl. 263 druhého pododstavce SFEU v zásadě rušena jen z důvodu případné formální chyby.

---

**Kasační opravný prostředek podaný dne 26. listopadu 2019 Českou republikou proti rozsudku Tribunálu (sedmý senát) vydanému dne 12. září 2019 ve věci T-629/17, Česká republika v. Komise**

(Věc C-862/19 P)

(2020/C 27/34)

Jednací jazyk: čeština

### Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Česká republika (zástupci: M. Smolek, O. Serdula, I. Gavrilová, J. Vlácil, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Polská republika

### Návrhové žádání navrhovatelky

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-629/17;
- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C (2017) 4682;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

### Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka jeden kasační důvod spočívající v porušení čl. 16 písm. b) směrnice 2004/18 <sup>(1)</sup>.

Napadený rozsudek je třeba zrušit, jelikož se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že výjimka obsažená v čl. 16 písm. b) směrnice 2004/18 se vztahuje na veřejné zakázky na programové vybavení pouze tehdy, když je zadavatelem zakázky vysílací společnost. Ze znění, účelu, systematiky i legislativní historie dotčeného ustanovení nicméně vyplývá, že předmětnou výjimku lze využít i za situace, kdy je vysílací společnost stranou smlouvy v pozici poskytovatele programového materiálu, jak tomu bylo v případě sporných zakázek v České republice.

Vzhledem k tomu, že finanční oprava provedená rozhodnutím Komise C (2017) 4682 byla založena výhradně na skutečnosti, že zadavatelem sporných zakázek nebyla vysílací společnost, je spolu s napadeným rozsudkem Tribunálu třeba zrušit i toto rozhodnutí.

---

<sup>(1)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 6/007, s. 132

## TRIBUNÁL

**Rozsudek Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Yieh United Steel v. Komise**

(Věc T-607/15) <sup>(1)</sup>

*(„Dumping – Dovozy plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Číny nebo Tchaj-wanu – Konečné antidumpingové clo – Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 – Článek 2 odst. 3 a 5 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 3 a 5 nařízení (EU) 2016/1036] – Článek 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení 2016/1036] – Výpočet běžné hodnoty – Výpočet výrobních nákladů – Prodej obdobného výrobku určeného pro spotřebu na domácím trhu vyvážející země“)*

(2020/C 27/35)

Jednací jazyk: angličtina

#### Účastníci řízení

Žalobkyně: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Tchaj-wan) (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: J. Killick, G. Forwood a C. Van Haute, advokáti)

#### Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1429 ze dne 26. srpna 2015 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 224, s. 10).

#### Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Yieh United Steel Corp. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí a Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Pethke v. EUIPO**(Věc T-808/17) <sup>(1)</sup>**(„Veřejná služba – Úředníci – Hodnotící posudek – Řádnost posudkového řízení a odvolacího posudkového řízení – Povinnost nestrannosti odvolacího hodnotitele“)**

(2020/C 27/36)

Jednací jazyk: němčina

**Účastníci řízení****Žalobce:** Ralph Pethke (Alicante, Španělsko) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)**Žalovaný:** Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošūtė, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem)**Předmět věci**

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení hodnotícího posudku žalobce za rok 2016, jakož i v případě potřeby zrušení rozhodnutí správní rady EUIPO ze dne 18. října 2017, kterým se zamítá stížnost žalobce.

**Výrok rozsudku**

- 1) *Hodnotící posudek Ralpha Pethkea za rok 2016 a rozhodnutí správní rady Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 18. prosince 2017, kterým se zamítá stížnost podaná R. Pethkeem, se zrušují.*
- 2) *EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené R. Pethkeem.*

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 42, 5.2.2018.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermaFaes Atopiderm)**(Věc T-644/18) <sup>(1)</sup>**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie DermaFaes Atopiderm – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Dermowas – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2020/C 27/37)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení****Žalobkyně:** Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Německo) (zástupce: A. Thünken, advokát)**Žalovaný:** Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španělsko) (zástupci: A. Vela Ballesteros a S. Fernandez Malvar, advokáti)

### Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. července 2018 (věc R 1305/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi D<sup>r</sup>. August Wolff a Faes Farma.

### Výrok

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) D<sup>r</sup>. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a Faes Farma, SA, včetně nezbytných nákladů, které posledně uvedená vynaložila v řízení před odvolacím senátem EUIPO.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 4, 7.1.2019.

---

### Rozsudek Tribunálu ze dne 3. prosince 2019 – Hästens Sängar v. EUIPO – (vyobrazení čtvercového vzoru)

(Věc T-658/18) (<sup>1</sup>)

**(„Ochranná známka Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka vyobrazující čtvercový vzor – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2020/C 27/38)

Jednací jazyk: angličtina

### Účastníci řízení

Žalobkyně: Hästens Sängar AB (Köping, Švédsko) (zástupci: M. Johansson a R. Wessman, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Söder, H. O'Neill a D. Gája, zmocněnci)

### Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. srpna 2018 (věc R 442/2018-2) týkajícímu se řízení o mezinárodním zápisu s vyznačením Evropské unie obrazové ochranné známky vyobrazující čtvercový vzor.

### Výrok

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Společnosti Hästens Sängar AB se ukládá náhrada nákladů řízení.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Soundio v. EUIPO – Telefónica Germany (Vibble)**(Věc T-665/18) <sup>(1)</sup>

*(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka Vibble – Starší německá slovní ochranná známka vybe – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)*

(2020/C 27/39)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Soundio A/S (Drammen, Norsko) (zástupci: N. Köster a J. Albers, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Gája a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem:: Telefónica Germany GmbH &amp; Co. OHG (Düsseldorf, Německo) (zástupce: P. Neuwald, advokát)

**Předmět věci**

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2018 (věc R 721/2018-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi E-Plus Mobilfunk GmbH a Soundio.

**Výrok**

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Společnosti Soundio A/S se ukládá náhrada nákladů řízení.

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 16, 14.1.2019..

**Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Mélin v. Parlament**(Věc T-726/18) <sup>(1)</sup>

*(„Institucionální právo – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Příspěvek na parlamentní asistenci – Navrácení neoprávněně vyplacených částek – Povinnost uvést odůvodnění – Nedoručení přílohy rozhodnutí nařizujícího navrácení“)*

(2020/C 27/40)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Joëlle Melin (Aubagne, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: S. Seyr a M. Ecker, zmocněnkyně)



**Předmět věci**

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 4. října 2018, aby žalobkyně vrátila částku 130 339,35 eur, která jí byla neoprávněně vyplacena za parlamentní asistenci, a na zrušení související výzvy k úhradě ze dne 10. října 2018.

**Výrok rozsudku**

- 1) Rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 4. října 2018, aby Joëlle Mélin vrátila částku 130 339,35 eur, která jí byla neoprávněně vyplacena za parlamentní asistenci, a související výzva k úhradě ze dne 10. října 2018 se zrušují.
- 2) Parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 65, 18.2.2019.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 28. listopadu 2019 – Runnebaum Invest v. EUIPO – Berg Toys Beheer (Bergsteiger)**

(Věc T-736/18) (<sup>1</sup>)

**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Bergsteiger – Slovní ochranné známky Benelux a starší obrazové a slovní ochranné známky Evropské unie BERG – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 47 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Přípustnost žádosti o předložení důkazu o skutečném užívání – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001“)**

(2020/C 27/41)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Runnebaum Invest GmbH (Diepholz, Německo) (zástupce: W. Prinz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Berg Toys Beheer BV (Ede, Nizozemsko) (zástupce: E. van Gelderen, advokát)

**Předmět věci**

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. října 2018 (věc R 572/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Berg Toys Beheer a Runnebaum Invest.

**Výrok**

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 22. října 2018 (věc R 572/2018-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Runnebaum Invest GmbH.
- 3) Společnost Berg Toys Beheer BV ponese vlastní náklady řízení.

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 65, 18.2.2019.

**Usnesení Tribunálu ze dne 22. listopadu 2019 – Pyke v. EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP)**

(Věc T-672/18) (<sup>1</sup>)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2020/C 27/42)

Jednací jazyk: italština

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Pyke Srl (Milán, Itálie) (zástupci: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta a R. Perotti, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Paglieri SpA (Alessandria, Itálie) (zástupci: A. Perani a G. Ghisletti, advokáti)

**Předmět věci**

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. srpna 2018 (věc R 2675/2017-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Paglieri a Pyke.

**Výrok**

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Společnosti Pyke Srl a Paglieri SpA ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

---

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. listopadu 2019 – Interimg a další v. Komise**

(Věc T-525/19 RII)

**(„Řízení o předběžných opatřeních – Program s označením „Podpora EU pro čistější vzduch pro Kosovo“ – Zadávací řízení EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Rozhodnutí, kterým se zamítá odklad vykonatelnosti rozhodnutí o vyloučení uchazeče z dalšího postupu zadávacího řízení – Nový návrh na předběžná opatření – Článek 159 jednacího řádu – Nepřípustnost“)**

(2020/C 27/43)

Jednací jazyk: němčina

**Účastnice řízení**

*Žalobkyně:* Interimg Sh.p.k (Obiliq, Kosovská republika), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Německo), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Tuzla, Bosna a Hercegovina), ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Šibenik, Chorvatsko) (zástupce: R. Spielhofen, advokát)

*Žalovaná:* Evropská komise (zástupci: B. Bertelmann, J. Estrada de Solà a M. Kellerbauer, zmocněnci)

**Předmět věci**

Návrh podaný v souladu s článkem 159 jednacího řádu Tribunálu, znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. června 2019 o vyloučení navrhovatelky z dalšího postupu zadávacího řízení a o jejím nezahrnutí do užšího seznamu uchazečů v rámci postupu zadání veřejné zakázky pro program s označením „Podpora EU pro čistější vzduch pro Kosovo“ za účelem snížení emisí prachu a NO<sub>x</sub>, jednotek B1 a B2 tepelné elektrárny Kosovo B (EuropeAid/140043/DH/WKS/XK).

**Výrok**

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

**Žaloba podaná dne 25. října 2019 – PNB Banka a další v. ECB**

(Věc T-730/19)

(2020/C 27/44)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení**

*Žalobci:* PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) a 10 dalších žalobců (zástupce: O. Behrends, advokát)

*Žalovaná:* Evropská centrální banka

### Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 15. srpna 2019, že Banka X je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci třináct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že ECB neměla pravomoc přijmout sporné rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je nepovoleným typem rozhodnutí.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že ECB zkreslila skutkový stav a porušila povinnost nestranně a objektivně posoudit všechny relevantní skutečnosti.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je stíženo procesními vadami, neboť vychází z nelegální inspekce na místě.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí neobsahuje příslušné odůvodnění.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje právo žalobců na to být vyslechnut.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí vychází z nelegálního nesouhlasu ECB s akvizicí Banky X.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu rovného zacházení.
10. Desátý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání.
11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu *nemo auditur*.
12. Dvanáctý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je stíženo procesními vadami, neboť ECB neučinila příslušné kroky k tomu, aby zabránila vlivu úředníků se střetem zájmů.
13. Třináctý žalobní důvod vychází z toho, že se ECB dopustila zneužití pravomoci (*détournement de pouvoir*).

---

### Žaloba podaná dne 25. října 2019 – PNB Banka a další v. SRB

(Věc T-732/19)

(2020/C 27/45)

Jednací jazyk: angličtina

### Účastníci řízení

Žalobci: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) a 10 dalších žalobců (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

### Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí SRB ze dne 15. srpna 2019 týkající se Banky X, zveřejněné prostřednictvím tiskové zprávy a oznámení z téhož data shrnujícího rozhodnutí;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtrnáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že SRB neměl pravomoc přijmout sporné rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je nepovoleným typem rozhodnutí.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je stíženo množstvím vad ve spojení s posouzením ECB týkajícím se statusu „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je stíženo procesními vadami v souvislosti s dalšími rozhodnutími SRB.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je stíženo procesními vadami, neboť vychází z nelegální inspekce na místě.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí neobsahuje příslušné odůvodnění.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje právo žalobců na to být vyslechnut.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí vychází z nelegálního nesouhlasu ECB s akvizicí Banky X.
10. Desátý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu rovného zacházení.
11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty a zásadu legitimního očekávání.
12. Dvanáctý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí nezohledňuje to, že postavení žalobců je dáno do velké míry nesprávným jednáním ECB.
13. Třináctý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je stíženo procesními vadami, neboť je založeno na posouzení ECB a ECB neučinila příslušné kroky k tomu, aby zabránila vlivu úředníků se střetem zájmů.
14. Čtrnáctý žalobní důvod vychází z toho, že se SRB dopustil zneužití pravomoci (*détournement de pouvoir*).

**Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Laird v. Komise**

(Věc T-740/19)

(2020/C 27/46)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Laird Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: C. Quigley, Barrister a D. Gillespie, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896;
- podpůrně, zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- ještě podpůrněji, zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká jakékoli podpory poskytnuté v období do 24. listopadu 2017 ve vztahu k žalobkyni;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První důvod vychází z protiprávnosti článku 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká konstatování, že daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny (Group Financing Exemption, dále jen „GFE“) představuje (hospodářskou) výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, přičemž jeho protiprávnost plyne zejména z následujících důvodů:
  - i. Komise nezohlednila: historické pozadí zavedení pravidel pro ovládané zahraniční společnosti (Controlled Foreign Companies, dále jen „CFC“) v režimu korporáční daně Spojeného království; omezení uložená na Spojené království prostřednictvím uplatňování unijního práva, zejména svoboda usazování; zásada teritoriality a další politické důvody pro strukturu pravidel CFC zavedených Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (daňový řád, mezinárodní a jiná ustanovení); a rozsah fiskální svrchovanosti členských států včetně Spojeného království, při stanovení pravidel CFC.
  - ii. Komise tvrdila, že volitelná povaha kapitoly 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (daňový řád) představuje příznivější zacházení z něhož plyne výhoda.
2. Druhý důvod vychází z protiprávnosti článku 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká konstatování, že GFE představuje selektivní výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, přičemž jeho protiprávnost plyne zejména z následujících důvodů:
  - i. Ohledně relevantního referenčního rámce:
    - a. Komise nesprávně určila referenční rámec jako rámec skládající se výhradně z pravidel CFC a/nebo kapitoly 5 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act (daňový řád);
    - b. Komise nesprávně určila cíle referenčního režimu jako výhradně daňový příjem z činnosti ve Spojeném království a z majetku uměle odkloněného ze Spojeného království, aniž by řádně zohlednila, zda relevantní cílové transakce skutečně hrozí narušením daňové základny Spojeného království.

- ii. Ohledně určení odchylky od referenčního rámce:
  - a. Komise nesprávně posoudila relevanci a význam významných rozhodovacích funkcí;
  - b. Komise nesprávně posoudila srovnatelnost způsobilých úvěrových vztahů s úvěry (i) přidruženým stranám-rezidentům Spojeného království a (ii) třetím stranám;
  - c. Komise se protiprávně opírala o směrnici (EU) 2016/1164 <sup>(1)</sup>;
  - d. Komise nesprávně posoudila srovnatelná rizika porušení svobody usazování pro osvobozené a neosvobozené kategorie CFC.
- iii. Ohledně odůvodnění údajné odchylky:
  - a. Komise nesprávně rozhodla, že odůvodnění týkající se potřeby říditelnosti a spravovatelnosti systému se nevztahovalo na významné rozhodovací funkce;
  - b. Komise nesprávně rozhodla, že GFE nebylo odůvodněno odkazem na slučitelnost se svobodou usazování.
3. Druhý důvod vychází z protiprávnosti článku 2 napadeného rozhodnutí, protože byla porušena zásada legitimního očekávání, zásada právní jistoty a zásada proporcionality. Alternativně tvrdí, že navrácení by nemělo být nařízeno ohledně jakékoli podpory poskytnuté prostřednictvím GFE před dnem 24. listopadu 2017, kdy Komise zveřejnila rozhodnutí o zahájení řízení.

---

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

---

### Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Sedgwick Overseas v. Komise

(Věc T-741/19)

(2020/C 27/47)

Jednací jazyk: angličtina

#### Účastnice řízení

Žalobkyně: Sedgwick Overseas Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: M. Anderson, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

#### Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2019) 2526 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny týkajícím se ovládaných zahraničních společností, v části, v níž se týká žalobkyně,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.
- podpůrně, určil, že ztráty, slevy na dani nebo osvobození, které již byly žalobkyni (automaticky, na základě žádosti nebo na základě volby) poskytnuty v okamžiku, kdy požádala o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny, nebo které by jí byly v uvedeném okamžiku poskytnuty (prostřednictvím daňové úlevy nebo jinak), pokud by o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nepožádala, musí být v každém případě zohledněny při určování výše podpory, která má být vrácena, a to i když žalobkyně již uplatnit tyto ztráty, slevy na dani nebo osvobození nemůže, jelikož lhůta stanovená britským právem pro podání žádosti o ně nebo pro jejich využití již uplynula,

## Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná neprokázala, že by osvobození příjmů z financování v rámci skupiny představovalo výhodu. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neprokázala, že existuje výhoda v každém případě, kdy je žádáno o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny. Mimoto žalobkyně tvrdí, že se o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny rozhodla žádat, aniž by zkoumala, zda by mohla být její daňová zátěž nižší, pokud by provedla analýzu na základě funkce SPF stanovené v oddílu 371 EB kapitoly 5 části 9 A UK's Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)].
2. Druhý žalobní důvod vychází z absence zásahu ze strany státu nebo prostřednictvím státních prostředků. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neprokázala, že žádost o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nezpochybnitelně vedla k poklesu daňové zátěže z korporátní daně ve Spojeném království.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nezároveň určité podniky nebo určitá odvětví výroby. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná se dopustila pochybení tím, že:
  - (i) definovala referenční režim příliš úzce jako pravidla stanovená v části 9 A daňového zákona z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) namísto toho, aby zohlednila celý systém zdanění společností ve Spojeném království;
  - (ii) nepochopila, že kapitola 9 části 9 A daňového zákona z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) není výjimkou z kapitoly 5 uvedeného zákona;
  - (iii) odmítla připustit, že i když by musela být uvedena kapitola 9 chápána jako výjimka z kapitoly 5, je tato výjimka odůvodněná povahou nebo obecnou systematickou částí 9 A.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny neovlivňuje obchod mezi členskými státy. Žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila nesprávného posouzení tím, že došla k závěru, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny je způsobilé ovlivnit rozhodnutí nadnárodních skupin ohledně umístění finančních funkcí skupiny a správního ústředí v rámci Unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nenarušuje ani nemůže narušit hospodářskou soutěž. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neprokázala, že by žádost o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nezpochybnitelně vedla k poklesu daňové zátěže z korporátní daně ve Spojeném království.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že vrácení údajné podpory je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva. Žalobkyně tvrdí, že kritérium funkce SPF je prosto právní jistoty, že Spojené království disponovalo prostorem pro posouzení při odstranění této nejistoty a že žalovaná porušila svou povinnost provést úplnou analýzu všech relevantních prvků. Tím, že nařídila vrácení podpory, žalovaná porušila čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2015/1589<sup>(1)</sup>, který vrácení podpory zakazuje, odporuje-li některé z obecných zásad unijního práva.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že selektivní výhoda by byla odstraněna a žádné vrácení by nebylo třeba, pokud by Spojené království zpětně rozšířilo osvobození příjmů z financování v rámci skupiny na půjčky na vstupu a na třetí strany. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná nezohlednila, že přijetí takového opatření by odstranilo veškerou selektivní výhodu (za předpokladu, že zatím taková výhoda existuje) a že v takovém případě by neexistovala žádná protiprávní státní podpora, která by musela být podle unijního práva vrácena.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že při stanovování výše podpory, která má být vrácena, musí být ztráty, slevy na dani nebo osvobození, které již byly žalobkyni poskytnuty (automaticky, na základě žádosti nebo na základě volby) v okamžiku, kdy požádala o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny, nebo které by jí byly v uvedeném okamžiku poskytnuty, pokud by o toto osvobození nepožádala, zohledněny, i když je uplatnění těchto ztrát, slev na dani nebo osvobození nyní britským právem zakázáno. Žalobkyně tvrdí, že se jedná o správný výklad bodu 203 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale že pokud by tomu tak nebylo, je dané rozhodnutí chybné, jelikož nezohlednění těchto ztrát, slev na dani nebo osvobození vede ke stanovení nadměrné výše podpory, což má za následek pokřivení vnitřního trhu.



9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná nepodepřela své odůvodnění, pokud jde o osvobození způsobilých zdrojů a osvobození „odpovídajících úroků“, a neprovedla úplnou analýzu všech relevantních prvků. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná nerozlišovala mezi třemi různými druhy osvobození podle kapitoly 9 části 9 A daňového zákona z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení), které fungují nezávisle, a nepochopila, že osvobození způsobilých zdrojů a osvobození odpovídajících úroků nejsou ukazateli kritéria funkce SPF, a že existence osvobození odpovídajících úroků v uvedené kapitole 9 prokazuje, že se žalovaná dopustila pochybení tím, že definovala referenční režim příliš úzce jako pravidla stanovená v části 9 A daňového zákona z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) namísto toho, aby zohlednila celý systém zdanění společností ve Spojeném království.

(<sup>1</sup>) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

## **Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Chemring Group a CHG Overseas v. Komise**

(Věc T-742/19)

(2020/C 27/48)

Jednací jazyk: angličtina

### **Účastnice řízení**

Žalobkyně: Chemring Group plc (Romsey, Spojené království) a CHG Overseas Ltd (Romsey) (zástupci: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokátka, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

### **Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávních státních podpor, zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise C(2019) 2526 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, poskytnuté Spojeným královstvím v souvislosti s osvobozením financování skupin kontrolovaných zahraničních společností v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království dožadovat se u žalobkyně vrácení údajné protiprávní státní podpory získané v této souvislosti (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),
- podpůrně, zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládají Spojenému království dožadovat se u žalobkyně vrácení údajné protiprávní státní podpory,
- v každém případě uložil žalované náhradu nákladů řízení.

### **Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně chápe podstatu, cíl a fungování britských pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností, pokud jde o neobchodní finanční zisky. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí spočívají na mnohých zjevně nesprávných posouzeních. Komise se dopustila zjevně nesprávných posouzení zejména v souvislosti s pochopením britského obecného daňového systému, pochopením cílů daňového režimu kontrolovaných zahraničních společností, s přesnou působností osvobození financování skupin a s definicí způsobilých úvěrových vztahů.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně považuje osvobození financování skupin za daňové osvobození, a tedy za výhodu. Co se týče neobchodních finančních zisků, osvobození financování skupin představuje daňové ustanovení a součást vytyčených pravidel pro kontrolované zahraniční společnosti, nikoliv selektivní výhodu. Komise nepředložila žádnou kvantitativní analýzu prokazující, že by toto osvobození představovalo výhodu, a při neexistenci důkazu o tom, že sporné opatření zakládá výhodu, nemůže napadené rozhodnutí nadále existovat.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise špatně určila referenční rámec pro posouzení účinků pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a měla nesprávně za to, že daná pravidla tvoří soubor pravidel lišících se od obecného režimu britské korporátní daně. Komise nesprávně pochopila cíl pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a nepřihlédla k prostoru Spojeného království pro posouzení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení při své analýze existence státní podpory a použila špatná kritéria při zkoumání srovnatelnosti. Komise neuznala rozdílnou rizikovost pro základ daně ve Spojeném království, pokud jde o půjčku členovi skupiny, který podléhá dani v uvedené zemi, a půjčku členovi skupiny, který v uvedené zemi dani nepodléhá, a iracionálně dospěla k závěru, že půjčka v rámci skupiny je srovnatelná s půjčkou třetí osobě.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že sporná opatření týkající se kontrolovaných zahraničních společností představují na první pohled podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, dochází napadené rozhodnutí k chybnému závěru, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud jediným důvodem uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností v rámci situace uvedené v kapitole 5 části 9A uvedeného zákona je kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměru obtížně použitelné, a současně bez jakéhokoliv vhodného odůvodnění tvrdí, že kapitola 9 části 9A nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolá uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností podle kapitoly 5 části 9A. Ve skutečnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi nadměru obtížně použitelné, takže Komise měla konstatovat, že kapitola 9 je odůvodněná rovněž s ohledem na toto kritérium. Komise tedy měla dojít k závěru, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že provedení napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajné státní podpory žalobkyněmi, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, poruší základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a volný pohyb služeb, jelikož v případě žalobkyň jsou dotčené kontrolované zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí není opodstatněný a je v rozporu se základními zásadami unijního práva.
8. Osmý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění některých základních prvků napadeného rozhodnutí, například závěru, podle něhož daň z kontrolovaných zahraničních společností stanovená v části 9A kapitole 5 zákona o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala až více než šest let po nabytí účinnosti sporného opatření.

**Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Hyperion Insurance Group a HIG Finance v. Komise****(Věc T-743/19)**

(2020/C 27/49)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastnice řízení**

*Žalobkyně:* Hyperion Insurance Group Ltd (Londýn, Spojené království) a HIG Finance Ltd (Londýn) (zástupci: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokátka, a K. Desai, solicitor)

*Žalovaná:* Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávních státních podpor, zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise C(2019) 2526 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896 v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království dožadovat se u žalobkyň vrácení údajné protiprávní státní podpory získané v této souvislosti (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),
- podpůrně, zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládají Spojenému království dožadovat se u žalobkyň vrácení údajné protiprávní státní podpory,
- v každém případě uložil žalované náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně chápe podstatu, cíl a fungování britských pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností, pokud jde o neobchodní finanční zisky. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí spočívají na mnohých zjevně nesprávných posouzeních. Komise se dopustila zjevně nesprávných posouzení zejména v souvislosti s pochopením britského obecného daňového systému, pochopením cílů daňového režimu kontrolovaných zahraničních společností, s přesnou působností osvobození financování skupin a s definicí způsobilých úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně považuje osvobození financování skupin za daňové osvobození, a tedy za výhodu. Co se týče neobchodních finančních zisků, osvobození financování skupin představuje daňové ustanovení a součást vytyčených pravidel pro kontrolované zahraniční společnosti, nikoliv selektivní výhodu. Komise nepředložila žádnou kvantitativní analýzu prokazující, že by toto osvobození představovalo výhodu, a při neexistenci důkazu o tom, že sporné opatření zakládá výhodu, nemůže napadené rozhodnutí nadále existovat.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise špatně určila referenční rámec pro posouzení účinků pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a měla nesprávně za to, že daná pravidla tvoří soubor pravidel lišících se od obecného režimu britské korporátní daně. Komise nesprávně pochopila cíl pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a nepřihlédla k prostoru Spojeného království pro posouzení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení při své analýze existence státní podpory a použila špatná kritéria při zkoumání srovnatelnosti. Komise neuznala rozdílnou rizikovost pro základ daně ve Spojeném království, pokud jde o půjčku členovi skupiny, který podléhá dani v uvedené zemi, a půjčku členovi skupiny, který v uvedené zemi dani nepodléhá, a iracionálně dospěla k závěru, že půjčka v rámci skupiny je srovnatelná s půjčkou třetí osobě.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že sporná opatření týkající se kontrolovaných zahraničních společností představují na první pohled podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, dochází napadené rozhodnutí k chybnému závěru, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud jediným důvodem uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností v rámci situace uvedené v kapitole 5 části 9A uvedeného zákona je kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměru obtížně použitelné, a současně bez jakéhokoliv vhodného odůvodnění tvrdí, že kapitola 9 části 9A nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolá uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností podle kapitoly 5 části 9A. Ve skutečnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi nadměru obtížně použitelné, takže Komise měla konstatovat, že kapitola 9 je odůvodněná rovněž s ohledem na toto kritérium. Komise tedy měla dojít k závěru, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že provedení napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajné státní podpory žalobkyněmi, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, poruší základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a volný pohyb služeb, jelikož v případě žalobkyň jsou dotčené kontrolované zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí není opodstatněný a je v rozporu se základními zásadami unijního práva.
8. Osmý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění některých základních prvků napadeného rozhodnutí, například závěru, podle něhož daň z kontrolovaných zahraničních společností stanovená v části 9A kapitole 5 zákona o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala až více než šest let po nabytí účinnosti sporného opatření.

---

### Žaloba podaná dne 31. října 2019 – Spirax-Sarco Engineering a Spirax Sarco Overseas v. Komise

(Věc T-745/19)

(2020/C 27/50)

Jednací jazyk: angličtina

#### Účastnice řízení

Žalobkyně: Spirax-Sarco Engineering plc (Cheltenham, Spojené království) a Spirax-Sarco Overseas Ltd (Cheltenham) (zástupci: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokátka, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

#### Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávních státních podpor, zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise C(2019) 2526 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896 v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království dožadovat se u žalobkyň vrácení údajné protiprávní státní podpory získané v této souvislosti (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),

- podpůrně, zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládají Spojenému království dožadovat se u žalobkyně vrácení údajné protiprávní státní podpory,
- v každém případě uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně chápe podstatu, cíl a fungování britských pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností, pokud jde o neobchodní finanční zisky. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí spočívají na mnohých zjevně nesprávných posouzeních. Komise se dopustila zjevně nesprávných posouzení zejména v souvislosti s pochopením britského obecného daňového systému, pochopením cílů daňového režimu kontrolovaných zahraničních společností, s přesnou působností osvobození financování skupin a s definicí způsobitelných úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně považuje osvobození financování skupin za daňové osvobození, a tedy za výhodu. Co se týče neobchodních finančních zisků, osvobození financování skupin představuje daňové ustanovení a součást vytyčených pravidel pro kontrolované zahraniční společnosti, nikoliv selektivní výhodu. Komise nepředložila žádnou kvantitativní analýzu prokazující, že by toto osvobození představovalo výhodu, a při neexistenci důkazu o tom, že sporné opatření zakládá výhodu, nemůže napadené rozhodnutí nadále existovat.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise špatně určila referenční rámec pro posouzení účinků pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a měla nesprávně za to, že daná pravidla tvoří soubor pravidel lišících se od obecného režimu britské korporátní daně. Komise nesprávně pochopila cíl pravidel týkajících se kontrolovaných zahraničních společností a nepřihlédla k prostoru Spojeného království pro posouzení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení při své analýze existence státní podpory a použila špatná kritéria při zkoumání srovnatelnosti. Komise neuznala rozdílnou rizikovost pro základ daně ve Spojeném království, pokud jde o půjčku členovi skupiny, který podléhá dani v uvedené zemi, a půjčku členovi skupiny, který v uvedené zemi dani nepodléhá, a iracionálně dospěla k závěru, že půjčka v rámci skupiny je srovnatelná s půjčkou třetí osobě.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že sporná opatření týkající se kontrolovaných zahraničních společností představují na první pohled podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, dochází napadené rozhodnutí k chybnému závěru, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud jediným důvodem uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností v rámci situace uvedené v kapitole 5 části 9A uvedeného zákona je kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměru obtížně použitelné, a současně bez jakéhokoliv vhodného odůvodnění tvrdí, že kapitola 9 části 9A nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolá uplatnění daně z kontrolovaných zahraničních společností podle kapitoly 5 části 9A. Ve skutečnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi nadměru obtížně použitelné, takže Komise měla konstatovat, že kapitola 9 je odůvodněná rovněž s ohledem na toto kritérium. Komise tedy měla dojít k závěru, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že provedení napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajné státní podpory žalobkyněmi, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, poruší základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a volný pohyb služeb, jelikož v případě žalobkyň jsou dotčené kontrolované zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí není opodstatněný a je v rozporu se základními zásadami unijního práva.

8. Osmý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění některých základních prvků napadeného rozhodnutí, například závěru, podle něhož daň z kontrolovaných zahraničních společností stanovená v části 9A kapitole 5 zákona o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala až více než šest let po nabytí účinnosti sporného opatření.

---

### Žaloba podaná dne 31. října 2019 – DS Smith a DS Smith International v. Komise

(Věc T-747/19)

(2020/C 27/51)

Jednací jazyk: angličtina

#### Účastnice řízení

*Žalobkyně:* DS Smith plc (Londýn, Spojené království) a DS Smith International Ltd (Londýn) (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, Solicitor)

*Žalovaná:* Evropská komise

#### Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávní státní podpory, zrušil článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království získat zpět údajnou protiprávní státní podporu, kterou v tomto kontextu obdržely žalobkyně (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí);
- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž požadují, aby Spojené království získalo od žalobkyň zpět údajnou státní podporu, a
- každopádně uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených žalobkyněmi v tomto řízení.

#### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně pochopila kontext, cíl a fungování pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností, pokud jde o zacházení s neobchodními finančními zisky. Závěry, které Komise učinila v napadeném rozhodnutí, jsou založeny na kumulativních zjevných pochybeních. Komise se zejména dopustila zjevných pochybení týkajících se pochopení celkového daňového systému Spojeného království, pochopení cílů systému ovládaných zahraničních společností, konkrétního rozsahu daňového osvobození příjmů z financování v rámci skupiny a definice způsobilých úvěrových vztahů.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně chápe daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny jako osvobození od daně, a tedy výhodu. Pokud jde o neobchodní finanční zisky, daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny představuje daňové ustanovení a součást definice omezení pravidel týkajících se ovládaných zahraničních společností, a nikoliv selektivní výhodu. Komise neposkytla kvantitativní analýzu, aby prokázala, že se jedná o výhodu, a při neexistenci přesvědčivého důkazu, že dotčené opatření má za následek poskytnutí výhody, nemůže napadené rozhodnutí zůstat v platnosti.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně určila referenční systém pro posouzení účinků pravidel týkajících se ovládaných zahraničních společností a nesprávně identifikovala tato pravidla jako celek pravidel odlišný od celkového systému korporátní daně ve Spojeném království. Komise nesprávně pochopila cíl pravidel týkajících se ovládaných zahraničních společností a nezohlednila prostor Spojeného království pro uvážení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevných pochybení ve své analýze týkající se státní podpory a při přezkumu otázky srovnatelnosti uplatnila nesprávná kritéria. Komise neuznala odlišnou míru rizika základu daně ve Spojeném království, pokud jde o půjčky poskytnuté subjektu skupiny, který podléhá dani ve Spojeném království, a půjčky poskytnuté subjektu skupiny, který dani ve Spojeném království nepodléhá, a iracionálně dospěla k závěru, že půjčky v rámci skupiny jsou srovnatelné s půjčkami třetí osobě.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že by sporná opatření týkající se ovládaných zahraničních společností představovala podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, je v napadeném rozhodnutí učiněn chybný závěr, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly v oblasti státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud by jediným důvodem uplatnění daně z ovládaných zahraničních společností podle hypotézy uvedené v kapitole 5 dané části 9A bylo kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměru obtížně použitelné, avšak současně bez jakéhokoliv vhodného odůvodnění tvrdí, že uvedená kapitola 9 nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy by kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolalo uplatnění daně z ovládaných zahraničních společností podle uvedené kapitoly 5. Ve skutečnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi nadměru obtížně použitelné, takže Komise měla konstatovat, že uvedená kapitola 9 je také odůvodněná s ohledem na toto kritérium, a měla tady dospět k závěru, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že výkon napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajně státní podpory žalobkyněmi, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, by porušilo základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a svobodu poskytování služeb, jelikož v případě žalobkyň jsou dotčené ovládané zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí je neopodstatněný a v rozporu se základními unijními zásadami.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že Komise neposkytla dostatečné odůvodnění základních prvků napadeného rozhodnutí, například závěru, že daň z ovládaných zahraničních společností stanovená v uvedené kapitole 5 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala více než šest let poté, co sporné opatření nabylo účinnosti.

**Žaloba podaná dne 1. listopadu 2019 – The Vitec Group v. Komise**

(Věc T-748/19)

(2020/C 27/52)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: The Vitec Group plc (Richmond, Spojené království) (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát a K. Desai, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávní státní podpory, zrušil článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království získat zpět údajnou protiprávní státní podporu, kterou v tomto kontextu obdržely žalobkyně (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí);
- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž požadují, aby Spojené království získalo od žalobkyně zpět údajnou státní podporu, a
- každopádně uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených žalobkyněmi v tomto řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně pochopila kontext, cíl a fungování pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností, pokud jde o zacházení s neobchodními finančními zisky. Závěry, které Komise učinila v napadeném rozhodnutí, jsou založeny na kumulativních zjevných pochybeních. Komise se zejména dopustila zjevných pochybení týkajících se pochopení celkového daňového systému Spojeného království, pochopení cílů systému ovládaných zahraničních společností, konkrétního rozsahu daňového osvobození příjmů z financování v rámci skupiny a definice způsobilých úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně chápe daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny jako osvobození od daně, a tedy výhodu. Pokud jde o neobchodní finanční zisky, daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny představuje daňové ustanovení a součást definice omezení pravidel týkajících se ovládaných zahraničních společností, a nikoliv selektivní výhodu. Komise neposkytla kvantitativní analýzu, aby prokázala, že se jedná o výhodu, a při neexistenci přesvědčivého důkazu, že dotčené opatření má za následek poskytnutí výhody, nemůže napadené rozhodnutí zůstat v platnosti.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně určila referenční systém pro posouzení účinků pravidel týkajících se ovládaných zahraničních společností a nesprávně identifikovala tato pravidla jako celek pravidel odlišný od celkového systému korporátní daně ve Spojeném království. Komise nesprávně pochopila cíl pravidel týkajících se ovládaných zahraničních společností a nezohlednila prostor Spojeného království pro uvážení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevných pochybení ve své analýze týkající se státní podpory a při přezkumu otázky srovnatelnosti uplatnila nesprávná kritéria. Komise neuznala odlišnou míru rizika základu daně ve Spojeném království, pokud jde o půjčky poskytnuté subjektu skupiny, který podléhá dani ve Spojeném království, a půjčky poskytnuté subjektu skupiny, který dani ve Spojeném království nepodléhá, a iracionálně dospěla k závěru, že půjčky v rámci skupiny jsou srovnatelné s půjčkami třetí osobě.



5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že by sporná opatření týkající se ovládaných zahraničních společností představovala podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, je v napadeném rozhodnutí učiněn chybný závěr, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly v oblasti státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud by jediným důvodem uplatnění daně z ovládaných zahraničních společností podle hypotézy uvedené v kapitole 5 bylo kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměru obtížně použitelné, avšak současně bez jakéhokoliv vhodného odůvodnění tvrdí, že uvedená kapitola 9 nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy by kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolalo uplatnění daně z ovládaných zahraničních společností podle uvedené kapitoly 5. Ve skutečnosti je kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi nadměru obtížně použitelné, takže Komise měla konstatovat, že uvedená kapitola 9 je také odůvodněná s ohledem na toto kritérium, a měla tady dospět k závěru, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že výkon napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajné státní podpory žalobkyní, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, poruší základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a svobodu poskytování služeb, jelikož v případě žalobkyně jsou dotčeny ovládané zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí je neopodstatněný a v rozporu se základními unijními zásadami.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že Komise neposkytla dostatečné odůvodnění základních prvků napadeného rozhodnutí, například závěru, že daň z ovládaných zahraničních společností stanovená v uvedené kapitole 5 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala více než šest let poté, co sporné opatření nabylo účinnosti.

### **Žaloba podaná dne 4. listopadu 2019 – Reckitt Benckiser Investments a další v. Komise**

(Věc T-751/19)

(2020/C 27/53)

Jednací jazyk: angličtina

#### **Účastníci řízení**

*Žalobkyně:* Reckitt Benckiser Investments Ltd (Slough, Spojené království) a 5 dalších žalobkyň (zástupci: C. Quigley, Barrister, P. Halford a A. Langley, Solicitors)

*Žalovaná:* Evropská komise

#### **Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v podobě skupinové výjimky financování ovládaných zahraničních společností („Controlled Foreign Company“, CFC);
- podpůrně zrušil článek 2 sporného rozhodnutí v rozsahu, v jakém se týká žalobkyň,

- podpůrně zrušil článek 2 sporného rozhodnutí, pokud jde o jakoukoli podporu poskytnutou v rámci skupinové výjimky financování v období před 24. listopadem 2017 v rozsahu, v jakém se týká žalobkyň,
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi v souvislosti s tímto řízením.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že článek 1 napadeného rozhodnutí je protiprávní z následujících důvodů:
  - a) Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávných posouzení, když rozhodla, že skupinová výjimka financování představuje (hospodářskou) výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, zejména když
    - i. nezohlednila historické souvislosti při zavedení režimu ovládaných zahraničních společností do systému Spojeného království v oblasti daně z příjmů právnických osob; omezení uložená vůči Spojenému království na základě použití unijního práva, zejména svobody usazování; teritorialitu a další politické důvody pro strukturu režimu ovládaných zahraničních společností vloženého do Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] s účinností od 1. ledna 2013; a rozsah daňové suverenity členských států včetně Spojeného království při vymezení režimu ovládaných zahraničních společností;
    - ii. dospěla k závěru, že fakultativní povaha nároku podle kapitoly 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] představuje příznivější zacházení, na jehož základě vzniká výhoda.
  - b) Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávných posouzení, když určila, že skupinová výjimka financování představuje selektivní výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, zejména když:
    - i. Pokud jde o příslušný referenční rámec:
      1. Nesprávně určila referenční rámec tak, že se skládá výhradně z režimu ovládaných zahraničních společností nebo výhradně z kapitoly 5 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)];
      2. Nesprávně určila cíl referenčního systému tak, že spočívá pouze ve zdanění zisků plynoucích z činností a aktiv Spojeného království, které byly uměle odkloněny ze Spojeného království, bez náležitého zohlednění toho, zda relevantní cílené transakce skutečně vedou k riziku narušení základu daně ve Spojeném království.
    - ii. Pokud jde o stanovení odchylky od referenčního rámce:
      1. Nesprávně posoudila relevanci a důležitost významných rozhodovacích funkcí;
      2. Nesprávně posoudila srovnatelnost „způsobilých úvěrových vztahů“ s úvěry i) přidruženým stranám-rezidentům Spojeného království a ii) třetím stranám;
      3. Protiprávně se opírala o směrnici Rady (EU) 2016/1164; <sup>(1)</sup>
      4. Nesprávně posoudila srovnatelná rizika pro porušení svobody usazování u kategorií ovládaných zahraničních společností, na které se vztahuje výjimka, a kategorií ovládaných zahraničních společností, na které se nevztahuje výjimka.
    - iii. Pokud jde o odůvodnění údajné odchylky,
      1. Nesprávně rozhodla, že odůvodnění týkající se potřeby, aby bylo možné systém řídit a spravovat, se nevztahuje na významné rozhodovací funkce;
      2. Nesprávně rozhodla, že skupinová výjimka financování nebyla odůvodněna odkazem na dodržování svobody usazování.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že článek 2 napadeného rozhodnutí je protiprávní z důvodu porušení legitimního očekávání a porušení zásad právní jistoty a proporcionality.
3. Třetí žalobní důvod podpůrně vycházející z tvrzení, že by nemělo být nařízeno navrácení jakékoli podpory poskytnuté v rámci skupinové výjimky financování před 24. listopadem 2017, kdy Komise zveřejnila své rozhodnutí o zahájení řízení.

---

(<sup>1</sup>) Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016 L 193, s. 1).

---

### Žaloba podaná dne 5. listopadu 2019 – Inchcape v. Komise

(Věc T-752/19)

(2020/C 27/54)

Jednací jazyk: angličtina

#### Účastnice řízení

Žalobkyně: Inchcape plc (Londýn, Spojené království) (zástupce: M. Anderson, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

#### Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v podobě skupinové výjimky financování ovládaných zahraničních společností („Controlled Foreign Company“, CFC) (Úř. věst. 2019 L 216, s. 1) v plném rozsahu, pokud se týká žalobkyně;
- podpůrně nařídil, aby při stanovení výše podpory, která má být navržena, byly zohledněny ztráty, úlevy nebo osvobození, které měla žalobkyně k dispozici v době, kdy požádala o skupinovou výjimku financování, nebo které by v té době měla k dispozici, kdyby nepožádala o skupinovou výjimku financování, a to v obou případech, i když přístup k těmto ztrátám, úlevám nebo osvobozením je podle právních předpisů Spojeného království nyní promlčen a bez ohledu na to, zda jsou či nejsou automatické;
- každopádně uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

#### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná neprokázala, že skupinová výjimka financování představuje výhodu. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neprokázala existenci výhody v jakémkoli případě, kdy byla tato výjimka požadována.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že nedošlo k zásahu státu nebo ze státních prostředků. Komise neprokázala, že uplatnění nároku na skupinovou výjimku financování bezpochyby vedlo ke snížení daně z příjmu právnických osob ve Velké Británii.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že skupinová výjimka financování nezvýhodňuje určité podniky ani výrobu určitého zboží. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná se dopustila pochybení, když i) vymezila referenční systém příliš úzce jako pravidla obsažená v části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] namísto širšího systému daně z příjmu právnických osob ve Velké Británii; ii) nepochopila, že kapitola 9 část 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] není výjimkou z kapitoly 5 uvedeného zákona; a (iii) neuznala, že i když je uvedená kapitola 9 odchylkou od této kapitoly 5, je to odůvodněno povahou nebo obecným uspořádáním uvedené části 9A.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že skupinová výjimka financování nemá vliv na obchod mezi členskými státy. Komise se měla dopustit pochybení, když dospěla k závěru, že skupinová výjimka financování může ovlivnit volby nadnárodních skupin, pokud jde o umístění jejich skupinových finančních funkcí a jejich ústředí v rámci EU.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že skupinová výjimka financování nenarušuje hospodářskou soutěž, ani nehrozí, že ji bude narušovat. Komise údajně neprokázala, že uplatnění nároku na skupinovou výjimku financování bezpochyby vedlo ke snížení daně z příjmu právnických osob ve Velké Británii.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že navrácení údajné podpory by bylo v rozporu s obecnými zásadami unijního práva. Žalobkyně tvrdí, že kritérium významných rozhodovacích funkcí obsažené v oddílu 371EB kapitoly 5 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] postrádá právní jistotu. Spojené království mělo prostor pro uvážení, aby tuto nejistotu vyřešilo a že žalovaná porušila svou povinnost provést úplnou analýzu všech relevantních faktorů. Nařízením navrácení podpory Komise jednala v rozporu s čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589<sup>(1)</sup>, který zakazuje navrácení podpory, pokud by navrácení bylo v rozporu s obecnou zásadou unijního práva.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že selektivní výhoda by byla odstraněna a nebylo by nutné žádné navrácení, pokud by Spojené království zpětně rozšířilo skupinovou výjimku financování na úvěry mateřským společnostem a úvěry třetím stranám. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neuznala, že by provedení takovéto akce vylučovalo existenci jakékoli selektivní výhody (za předpokladu, že existuje), a v takovém případě by neexistovala protiprávní státní podpora, která by měla být navržena podle unijních právních předpisů.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že při stanovení výše podpory, která má být navržena, mají být zohledněny ztráty, úlevy nebo osvobození, které měla žalobkyně k dispozici (ať už prostřednictvím nároku, volby nebo automaticky) v době, kdy požádala o skupinovou výjimku financování, nebo které by v té době měla k dispozici, kdyby nepožádala o skupinovou výjimku financování, i když přístup k těmto ztrátám, úlevám nebo osvobozením je podle právních předpisů Spojeného království nyní promlčen. Žalobkyně tvrdí, že se jedná o správný výklad bodu 203 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale pokud tomu tak není, je rozhodnutí nesprávné proto, že nezohlednění takových ztrát, úlev nebo osvobození by vedlo k nadměrnému výpočtu výše podpory, což by vedlo k narušení vnitřního trhu.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise neuvedla své důvody týkající se výjimky na základě pravidla způsobilých zdrojů a výjimky na základě pravidla odpovídajícího úroku, a neprovedla úplnou analýzu všech relevantních faktorů. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná nerozlišovala mezi třemi samostatnými výjimkami podle kapitoly 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)], které fungují nezávisle, a nepochopila, že výjimka na základě pravidla způsobilých zdrojů a výjimka na základě pravidla odpovídajícího úroku nejsou náhradou kritéria významných rozhodovacích funkcí a že existence výjimky na základě pravidla odpovídajícího úroku v kapitole 9 prokazuje, že se žalovaná dopustila pochybení tím, že vymezila referenční systém příliš úzce jako pravidla v uvedené části 9A namísto širšího systému daně z příjmu právnických osob ve Velké Británii.

<sup>(1)</sup> Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015 L 248, s. 9).

**Žaloba podaná dne 7. listopadu 2019 – Stagecoach Group v. Komise**

(Věc T-754/19)

(2020/C 27/55)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Stagecoach Group plc (Perth, Spojené království) (zástupci: J. Lesar, Solicitor a K. Beal, QC)

Žalovaná: Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019 L 216, s. 1),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 1 SFEU nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení při volbě referenčního rámce pro analýzu daňového režimu. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná měla za referenční rámec vzít režim daně z příjmů právnických osob ve Spojeném království, nikoli pouze režim pro ovládané zahraniční společnosti („Controlled Foreign Companies“, dále jen „režim CFC“) jako takový.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU nebo zjevně nesprávného posouzení tím, že zaujala nesprávný přístup k analýze režimu CFC. V bodech 124 až 126 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně považovala opatření kapitoly 9 části 9A zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) za formu výjimky z obecného daňového zatížení podle kapitoly 5 tohoto zákona.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v bodech 127 až 151 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla za to, že kritérium selektivity bylo splněno tím, že s podniky ve skutkově a právně srovnatelných situacích bylo zacházeno rozdílně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že 75 % osvobození podle oddílu 3711D zákona o dani z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) je odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že uložení daňového zatížení na zahraniční ovládané osoby, které splňují výjimky upravené v uvedené kapitole 9, by v rozporu s článkem 49 SFEU narušilo svobodu usazování, již žalobkyně požívá.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že došlo ke zjevně nesprávnému posouzení v souvislosti s 75 % osvobozením a otázkou pevného podílu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise není v souladu s obecnými zásadami unijního práva týkajícími se zákazu diskriminace nebo rovného zacházení.

8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že obdobně uplatnila či příliš spoléhala na znění směrnice Rady (EU) 2016/1164<sup>(1)</sup>, která nebyla *ratione temporis* použitelná.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v bodě 176 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že existuje skupina příjemců (k nimž se řadí žalobkyně) a že získala podporu, která musí být navržena podle čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí.

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

### Žaloba podaná dne 6. listopadu 2019 – BBA International Investments v. Komise

(Věc T-755/19)

(2020/C 27/56)

Jednací jazyk: angličtina

#### Účastnice řízení

Žalobkyně: BBA International Investments Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: N. Niejahr a B. Hoorelbeke, advokáti, A. Stratakis a P. O’Gara, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

#### Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, poskytnuté Spojeným královstvím v souvislosti s osvobozením financování skupin kontrolovaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1), v rozsahu, v němž konstatuje, že údajná podpora představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a ukládá dožadovat se vrácení podpory včetně úroků, mj. od žalobkyně,
- podpůrně, zrušil články 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládají dožadovat se vrácení údajné protiprávní státní podpory, mj. od žalobkyně,
- rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

#### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že konstatovala, že údajná státní podpora poskytuje selektivní výhodu:
  - a) společnostem využívajícím 75 % osvobození od daně pro nízkorizikové úvěrové vztahy, jelikož Komise:
    - nesprávně označila britský režim kontrolovaných zahraničních společností za referenční systém,

— se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že došla k závěru, že 75 % osvobození představuje výjimku z referenčního daňového režimu, jelikož:

- i. závěr o výjimce je založen na nesprávné právní technice;
- ii. kritérium významných rozhodovacích funkcí není hlavním kritériem britského režimu kontrolovaných zahraničních společností, a
- iii. způsobilé a nezpůsobilé úvěrové vztahy nejsou ve stejné právní a věcné situaci, a každopádně se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že analogicky nebo bezdůvodně použila ustanovení směrnice Rady (EU) 2016/1164<sup>(1)</sup>,

— se dopustila nesprávného právního a věcného posouzení tím, že došla k závěru, že 75 % osvobození od daně není odůvodněno povahou a celkovou systematikou daňového systému jako osvobození financování skupin, které se uplatní na neobchodní finanční zisky spadající do oddílu 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010];

b) společností využívajícím kombinaci osvobození pro úroky a pro způsobilé zdroje, jelikož Komise:

— nesprávně označila britský režim kontrolovaných zahraničních společností za referenční systém,

— se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že došla k závěru, že kombinace osvobození pro úroky a pro způsobilé zdroje představuje výjimku z referenčního daňového režimu, jelikož:

- i. závěr o výjimce je založen na nesprávné právní technice a kritérium významných rozhodovacích funkcí není hlavním kritériem britského režimu kontrolovaných zahraničních společností;
- ii. plátcí daně, kteří mají nárok na kombinaci osvobození pro úroky a pro způsobilé zdroje, nejsou ve stejné právní a věcné situaci jako plátcí daně, kteří tento nárok nemají,

— se dopustila nesprávného právního a věcného posouzení tím, že došla k závěru, že kombinace osvobození pro úroky a pro způsobilé zdroje není odůvodněna povahou a celkovou systematikou daňového systému.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že neprokázala, že by údajná podpora mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž.

3. Třetí žalobní důvod podpůrně vychází z toho, že Komise porušila článek 49 SFEU tím, že údajnou podporu označila za neslučitelnou státní podporu, která neporušuje svobodu usazování zaručenou článkem 49 SFEU.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila základní zásadu rovného zacházení/nediskriminace tím, že:

— zachází s neobchodními finančními zisky pocházejícími ze způsobilých úvěrů stejně jako s těmi pocházejícími z nezpůsobilých úvěrů, a

— zachází s osvobozením financování skupin rozdílně v závislosti na tom, zda neobchodními finančními zisky spadají do oddílu 371EB zákona o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010, nebo do jeho oddílu 371EC.

5. Pátý žalobní důvod vychází podpůrně z toho, že i kdyby údajná podpora spadala do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, porušila Komise čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589<sup>(2)</sup> tím, že ukládá vrácení částek údajně neslučitelné podpory od jejich příjemců, jelikož takový požadavek porušuje základní zásady unijního práva, zejména zásadu legitimního očekávání a právní jistoty.

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

### **Žaloba podaná dne 7. listopadu 2019 – WPP Jubilee a další v. Komise**

**(Věc T-756/19)**

(2020/C 27/57)

Jednací jazyk: angličtina

#### **Účastnice řízení**

Žalobkyně: WPP Jubilee Ltd (Londýn, Spojené království) a 11 dalších žalobkyň (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

#### **Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval neexistenci protiprávní státní podpory, zrušil článek 1 rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávní státní podpory, a zrušil povinnost Spojeného království získat zpět údajnou protiprávní státní podporu, kterou v tomto kontextu obdržely žalobkyně (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí);
- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž požadují, aby Spojené království získalo od žalobkyň zpět údajnou státní podporu, a
- každopádně uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených žalobkyněmi v tomto řízení.

#### **Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je stiženo zjevně nesprávnými posouzeními relevantních skutkových nebo právních okolností. Žalobkyně zejména tvrdí, že Komise nesprávně chápe fungování sporných pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností, pokud jde o zacházení s neobchodními finančními zisky. Žalobkyně navíc tvrdí, že napadené rozhodnutí chybně považuje osvobození příjmů z financování v rámci skupiny za daňové osvobození. Je to evidentní zejména vzhledem k tomu, že některé půjčky, které jsou předmětem této žaloby, byly financovány ze způsobilých zdrojů.



2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně konstatovala, že pravidla týkající se ovládaných zahraničních společností představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a tedy že tato pravidla poskytují určitým hospodářským subjektům selektivní výhodu. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že Komise špatně určila referenční rámec pro posouzení účinků pravidel týkajících se ovládaných zahraničních společností a měla nesprávně za to, že dvě různé situace jsou srovnatelné se situací, v níž se použije daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny. V důsledku obou těchto pochybení nebo jednoho z nich měla Komise nesprávně za to, že tato pravidla poskytují určitým tržním subjektům selektivní výhodu. Žalobkyně navíc tvrdí, že Komise měla nesprávně za to, že pravidla týkající se ovládaných zahraničních společností tvoří soubor pravidel lišících se od obecného systému korporátní daně ve Spojeném království, přičemž nevezala v potaz další charakteristiky tohoto systému, které se uplatní ve spojení s pravidly týkajícími se ovládaných zahraničních společností. V důsledku toho je analýza Komise týkající se srovnatelnosti a selektivity stížena zjevně nesprávnými posouzeními relevantních skutkových okolností a nesprávnými právními posouzeními.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že i za předpokladu, že by sporná opatření týkající se ovládaných zahraničních společností představovala podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, je v napadeném rozhodnutí učiněn chybný závěr, že nic nemůže odůvodnit slučitelnost sporných opatření s unijními pravidly v oblasti státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc iracionální a nekonzistentní, jelikož Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o (mezinárodních a jiných) daňových ustanoveních z roku 2010] je odůvodněná, pokud jediným důvodem uplatnění daně z ovládaných zahraničních společností je kritérium „kapitálu spojeného se Spojeným královstvím“, z důvodu, že toto kritérium může být v praxi nadměrně obtížně použitelné, avšak současně bez jakéhokoli vhodného odůvodnění tvrdí, že uvedená kapitola 9 nemůže být nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí vyvolá uplatnění daně z ovládaných zahraničních společností. Ve skutečnosti, ačkoli je s ohledem na skutečnosti vztahující se k žalobkyním situace jasná, je obvykle nadměrně obtížně použít kritérium významných rozhodovacích funkcí v praxi, takže Komise měla konstatovat, že uvedená kapitola 9 je také odůvodněná s ohledem na toto kritérium, a měla tedy dospět k závěru, že se nejedná o státní podporu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že výkon napadeného rozhodnutí prostřednictvím vrácení údajné státní podpory žalobkyněmi, bude-li toto rozhodnutí potvrzeno, by porušilo základní zásady unijního práva, mj. svobodu usazování a svobodu poskytování služeb, jelikož v případě žalobkyň jsou dotčené ovládané zahraniční společnosti usazené v jiných členských státech.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že inkasní příkaz založený na napadeném rozhodnutí není opodstatněný a je v rozporu se základními unijními zásadami.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že Komise neposkytla dostatečné odůvodnění základních prvků napadeného rozhodnutí. Žalobkyně tvrdí, že Komise nezohlednila osvobození „způsobilých zdrojů“ v podstatné míře a neprovedla analýzu jeho důvodů nebo odůvodnění. Jiné příklady zahrnují závěr, že daň z ovládaných zahraničních společností stanovená v uvedené kapitole 5 by mohla být bez problémů nebo bez nadměrné zátěže použita na základě kritéria významných rozhodovacích funkcí.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu řádné správy, která Komisi ukládá transparentnost a předvídatelnost v rámci správních řízení a vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Ze strany Komise je nepřiměřené, aby své rozhodnutí o zahájení šetření v projednávaném případě přijala po více než čtyřech letech a konečné rozhodnutí vydala více než šest let poté, co sporné opatření nabylo účinnosti.

---

**Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – W.S. Atkins International v. Komise**

(Věc T-758/19)

(2020/C 27/58)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: W.S. Atkins International Ltd (Epsom, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

## Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

## Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164<sup>(1)</sup>, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589<sup>(2)</sup> a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.

10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivitům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

## Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Yalwen v. Komise

(Věc T-759/19)

(2020/C 27/59)

Jednací jazyk: angličtina

### Účastnice řízení

Žalobkyně: Yalwen Ltd (Birmingham, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

### Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164<sup>(1)</sup>, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589<sup>(2)</sup> a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „7 % osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připisat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejích úvěrů společnostem ve skupině-neresidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

**Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – CAPA a další v. Komise**

(Věc T-777/19)

(2020/C 27/60)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

*Žalobci:* Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA) (Le Tréport, Francie) a 10 dalších žalobců (zástupce: M. Le Berre, advokát)

*Žalovaná:* Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2019)5498 final ze dne 26. července 2019;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení procesních práv žalobců podle čl. 108 odst. 2 SFEU, neboť okolnosti přijetí a obsah napadeného rozhodnutí prokazují, že Komise byla objektivně konfrontována s pochybnostmi, které měly vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

**Žaloba podaná dne 15. listopadu 2019 – Sped-Pro S.A. v. Komise**

(Věc T-791/19)

(2020/C 27/61)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení**

*Žalobkyně:* Sped-Pro S.A. (Varšava, Polsko) (zástupkyně: Małgorzata Kozak, advokátka)

*Žalovaná:* Evropská komise

## Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2019) 6099 final ze dne 12. srpna 2019 (Věc AT.40459), kterým byla zamítnuta stížnosti žalobkyně podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 773/2004 <sup>(1)</sup>, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

## Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí

Podle žalobkyně Komise porušila čl. 7 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003 <sup>(2)</sup> a čl. 7 odst. 1 nařízení č. 773/2004, ve spojení s čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie, a to porušením zásady přiměřené lhůty, neboť své rozhodnutí vydala téměř dva roky po oznámení ze dne 13. září 2017, kterým byla žalobkyně informována o zamýšleném zamítnutí stížnosti, což mělo vliv na výsledek řízení. Komise se rovněž dopustila porušení práva žalobkyně na projednání její záležitosti a podrobně neodůvodnila zamítnutí stížnosti, což se odrazilo v obecnosti oznámení ze dne 13. září 2017, kterým byla informována o zamýšleném zamítnutí stížnosti, a v lakonickém odůvodnění napadeného rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení Smluv

Podle žalobkyně Komise porušila právo na účinnou soudní ochranu, konkrétně článek 2 SEU, ve spojení s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, když shledala, že předseda úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a spotřebitele (Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Polsko) „se jeví být zvláště vhodným orgánem pro posouzení otázek nastolených [...] ve stížnosti“ (bod 21 napadeného rozhodnutí), a pominula tak přinejmenším důvodné pochybnosti o zachování právního státu v Polsku, potažmo o nezávislosti soudů a předsedy úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a spotřebitele. Komise zejména pominula otázku reorganizace soudního systému v Polsku a skutečnost, že věci z oblasti hospodářské soutěže a ochrany spotřebitele jsou projednávány před novým senátem Nejvyššího soudu (Sąd Najwyższy, Polsko) pro mimořádnou kontrolu a věci veřejného práva, pro který platí stejná pravidla jmenování jako pro kárný senát.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení Smluv

Podle žalobkyně se Komise dopustila porušení článku 102 SFEU, ve spojení s čl. 17 odst. 1 druhou větou SFEU, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 773/2004 a čl. 7 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003, v důsledku zjevného pochybení při posuzování zájmu Unie a při vymezení relevantního trhu. Komise shledala, že trh, na němž k tvrzenému protiprávnímu jednání došlo, je „zásadně omezen na vnitrostátní železniční trh, i když by se tvrzené protiprávní jednání mohlo týkat rovněž podniků registrovaných v zahraničí“. Komise rovněž nezajistila užitečný účinek článku 102 SFEU.

---

<sup>(1)</sup> Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81).

<sup>(2)</sup> Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

**Žaloba podaná dne 20. listopadu 2019 – DTE Systems v. EUIPO - Speed-Buster (PedalBox +)****(Věc T-801/19)**

(2020/C 27/62)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

*Žalobkyně:* DTE Systems GmbH (Recklinghausen, Německo) (zástupce: U. Vietmeyer, advokát)

*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Speed-Buster GmbH & Co. KG (Sinzig, Německo)

**Údaje týkající se řízení před EUIPO**

*Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně

*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie PedalBox + – Ochranná známka Evropské unie č. 16 637 266

*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení

*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2019 ve věci R 1934/2018-1

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení žalovaného ze dne 1. srpna 2018, č. 16 223 C (neplatnost) a prvního odvolacího senátu žalovaného ze dne 5. září 2019 v řízení o odvolání č. R 1934/2018-1;
- ponechal ochrannou známku Evropské unie č. 16 637 266 v plném rozsahu zapsanu v registru, tak jak do něj bylo zapsána žalovaným;
- podpůrně, pro případ, že by Tribunál dospěl k závěru, že je nutno provést další skutková zjištění, uložil žalovanému, aby nově rozhodl o nutnosti ponechat pojem „PedalBox +“ nechráněným, aniž by přitom zohlednil označení výrobků firem SPEED-BUSTER GmbH & Co. KG., Mosaikweg 18, 53489 Sinzig, Německo nebo CPA Performance GmbH, Jurastraße 1, 73119 Zell unter Aichelberg, Německo.

**Dovolávaný žalobní důvod**

- Porušení čl. 59 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

**Žaloba podaná dne 21. listopadu 2019 – Ultrasun v. EUIPO (ultrasun)****(Věc T-805/19)**

(2020/C 27/63)

Jednací jazyk: němčina

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Ultrasun AG (Curych, Švýcarsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

**Údaje týkající se řízení před EUIPO**

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie v barvě „ultrasun“ – Přihláška č. 17 898 795

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2019, ve věci R 531/2019-4

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které žalobkyně vynaložila v rámci řízení před odvolacím senátem.

**Dovolávané žalobní důvody**

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

**Žaloba podaná dne 21. listopadu 2019 – Govern d'Andorra v. EUIPO****(Andorra)****(Věc T-806/19)**

(2020/C 27/64)

Jednací jazyk: španělština

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Govern d'Andorra (zástupce: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)



**Údaje týkající se řízení před EUIPO**

*Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Andorra – Přihláška č. 16 797 912

*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. srpna 2019 ve věci R 737/2018-2

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

**Dovolávané žalobní důvody**

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
- Právní nejistota vyplývající z rozdílných rozhodnutí EUIPO o velmi podobných ochranných známkách a nezbytnost odůvodnit rozhodnutí.

---

**Žaloba podaná dne 25. listopadu 2019 – Silgan International a Silgan Closures v. Komise**

**(Věc T-808/19)**

(2020/C 27/65)

*Jednací jazyk: němčina*

**Účastnice řízení**

*Žalobkyně:* Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Nizozemsko) a Silgan Closures GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, B. Meyring a E. Venot, advokáti)

*Žalovaná:* Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2019) 8501 final ze dne 20. listopadu 2019 (AT.40522 – Metal Packaging [ex Pandora]) týkající se povinnosti poskytnout informace a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nerespektování práva na obhajobu

V rámci prvního žalobního důvodu se uvádí, že napadené rozhodnutí nerespektuje podstatná práva obhajoby, protože položené otázky vycházely zejména z podkladů a informací, které žalobkyně před tím jako korunní svědci poskytly německému Bundeskartellamt (Spolkový úřad pro hospodářskou soutěž) v rámci řízení, které je před ním vedeno. Komise tyto podklady a informace získala v rámci nepřipustné výměny informací s Bundeskartellamt resp. v rámci na ní založené protiprávní dodatečné kontroly.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nepřislušnosti Komise z důvodu porušení zásady subsidiarity

V rámci druhého žalobního důvodu se uvádí, že Komise není příslušná vést řízení proti žalobkyním a vydat napadené rozhodnutí. Vzhledem k rozsáhlému vyšetřování vedenému Bundeskartellamt a vzhledem k vnitrostátním řízením, která se nachází ve stádiu těsně před vydáním rozhodnutí, totiž není zřejmé, proč by měl být Bundeskartellamt nezpůsobilý dokončit vyšetřovací řízení ve věci, resp. proč by Komise měla být lépe způsobilá provést napadené vyšetřovací opatření.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění

V rámci třetího žalobního důvodu se uvádí, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, protože neobsahuje žádné vysvětlení, proč se Komise, s ohledem na zásadu subsidiarity, považuje za oprávněnou vést vyšetřování vůči žalobkyním.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie

V rámci čtvrtého žalobního důvodu se uvádí, že Komise porušila zásadu řádné správy a článek 41 Listiny základních práv Evropské unie, protože napadené rozhodnutí je nepřiměřené, porušuje legitimní očekávání žalobkyň a je v rozporu s požadavkem nestrannosti a spravedlnosti.

5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zneužití diskreční pravomoci

V rámci pátého žalobního důvodu se uvádí, že žádost o informace se opírá o zneužívající úvahy, protože Komise vyšetřovacím řízením a zejména napadeným rozhodnutím sleduje v součinnosti s Bundeskartellamt cíl, kterým je obejít ustanovení o sankcích za porušení článku 101 SFEU, která jsou stanovena v německém právu.

---

**Žaloba podaná dne 22. listopadu 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional v. EUIPO (El Clasico)**

**(Věc T-809/19)**

(2020/C 27/66)

Jednací jazyk: španělština

### Účastníci řízení

Žalobkyně: Liga Nacional de Fútbol Profesional (Madrid, Španělsko) (zástupkyně: C. Casas Feu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

**Údaje týkající se řízení před EUIPO**

*Sporná ochranná známka:* Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie pro obrazovou ochrannou známku El Clasico – Přihláška č. 1 379 292

*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. října 2019 ve věci R 1966/2018-2

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- vynesl rozsudek, kterým připustí zápis mezinárodní (kombinované) ochranné známky č. 1 379 292 El Clásico v Evropské unii pro třídu 41 na jméno Ligy Nacional de Fútbol Profesional;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

**Dovolávané žalobní důvody**

- Porušení čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

---

**Žaloba podaná dne 22. listopadu 2019 – Nutravita v. EUIPO - Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul.)**

**(Věc T-814/19)**

(2020/C 27/67)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina*

**Účastníci řízení**

*Žalobkyně:* Nutravita Ltd (Maidenhead, Spojené království) (zástupci: H. Dhondt a J. Cassiman, advokáti)

*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Pegaso Srl (Negrar, Itálie)

**Údaje týkající se řízení před EUIPO**

*Přihlašovatel sporné ochranné známky:* žalobkyně

*Sporná ochranná známka:* světlezeleno-černá obrazová ochranná známka Evropské unie nutravita Healthy Mind, Body & Soul. – přihláška č. 16 255 804

*Řízení před EUIPO:* námitkové řízení

*Napadené rozhodnutí:* rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. září 2019 ve věci R 80/2019-4

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

**Dovolávané žalobní důvody**

- Porušení čl. 47 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625,
- porušení čl. 71 odst. 1 písm. b) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625,
- porušení čl. 71 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001, a
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001

---

**Žaloba podaná dne 27. listopadu 2019 – Olimp Laboratories v. EUIPO - OmniVision (Hydrovision)****(Věc T-817/19)**

(2020/C 27/68)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Polsko) (zástupce: M. Kondrat, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* OmniVision GmbH (Puchheim, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobkyně před Tribunálem*Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Hydrovision – Přihláška k zápisu č. 16 286 841*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. září 2019, ve věci R 2371/2018-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc zpět EUIPO k novému posouzení; nebo
- napadené rozhodnutí změnil;
- uložil náhradu nákladů řízení podle návrhových žádání žalobkyně.

**Dovolávané žalobní důvody**

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení zásady ochrany legitimních očekávání a zásady právní jistoty.

---

**Žaloba podaná dne 27. listopadu 2019 – Dvectis CZ v. EUIPO – Yado (Podložka pro sezení)****(Věc T-818/19)**

(2020/C 27/69)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Česká republika) (zástupkyně: J. Svojanovská, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice v řízení před odvolacím senátem:* Yado s.r.o. (Handlová, Slovensko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitel sporného (průmyslového) vzoru:* Žalobkyně*Sporný (průmyslový) vzor:* (Průmyslový) vzor Společenství č. 3222 504-0001*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2019 ve věci R 513/2018-3**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO, aby nahradil náklady vynaložené žalobkyní v tomto řízení.

*V případě, že Tribunál nevyhoví výše uvedeným návrhům, žalobkyně navrhuje, aby*

- bylo napadené rozhodnutí změněno v tom smyslu, že bude v plném rozsahu vyhověno odvolání žalobkyně ze dne 21. března 2018 a sporný průmyslový vzor zůstane nadále v platnosti;
- bylo EUIPO uložena náhrada nákladů vynaložených žalobkyní v tomto řízení.

**Dovolávaný žalobní důvod**

- porušení podstatných formálních náležitostí.
-

**Žaloba podaná dne 2. prosince 2019 – Man and Machine v. EUIPO - Bim Freelance (bim ready)****(Věc T-819/19)**

(2020/C 27/70)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Spojené království) (zástupce: R. Peto, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně v řízení před Tribunálem*Sporná ochranná známka:* Mezinárodní zápis obrazové ochranné známky bim ready s vyznačením Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 359 265*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. září 2019, ve věci R 317/2019-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

**Dovolávaný žalobní důvod**

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

**Žaloba podaná dne 2. prosince 2019 – Herlyn a Beck v. EUIPO - Brillux (B.home)****(Věc T-821/19)**

(2020/C 27/71)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobci:* Sonja Herlyn (Grünwald, Německo), Christian Beck (Grünwald) (zástupce: H. Hofmann, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Německo)

**Údaje týkající se řízení před EUIPO**

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobci

Sporná ochranná známka: Přihláška ochranné známky Evropské unie „B.home“ – Přihláška č. 16 961 336

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. září 2019, ve věci R 373/2019-5

**Návrhová žádání**

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil nebo pozměnil a potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v řízení č. B2976549 ze dne 10. prosince 2018;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- stanovil datum jednání.

**Dovolávaný žalobní důvod**

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

---

**Žaloba podaná dne 3. prosince 2019 – Asoliva a Anierac v. Komise**

(Věc T 822/19)

(2020/C 27/72)

Jednací jazyk: španělština

**Účastníci řízení**

Žalobci: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Španělsko) a Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid, Španělsko) (zástupce: V. Rodríguez Fuentes, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobci navrhují, aby Tribunál zrušil čl. 1 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1604 ze dne 27. září 2019, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2568/91 o charakteristikách olivového oleje a olivového oleje z pokrutin a o příslušných metodách analýzy, zveřejněné v Úř. věst. 2019, L 250, s. 14.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu své žaloby uplatňují žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení Smluv

- Žalobci mají za to, že tím, že napadený akt vychází z nevyvratitelné domněnky o neslučitelnosti kvality olivového oleje, která vede k uložení sankcí, je tento akt v rozporu se zásadou presumpce nevinny zakotvenou v článku 48 Listiny základních práv Evropské unie.

2. Druhý žalobní důvod založený na porušení zásady právní jistoty
  - Žalobci mají za to, že nevyvratitelná domněnka o neslučitelnosti založená napadeným aktem ohrožuje právní jistotu, jelikož je založená na metodě, která z důvodu nepřesnosti neumožňuje s dostatečnou jistotou předvídat dodržení vyžadovaného pravidla.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality z hlediska svobody podnikání.
  - Žalobci mají za to, že nevyvratitelná domněnka o neslučitelnosti založená napadeným aktem nepřiměřeně omezuje svobodu podnikání tím, že stanoví meze na základě nepřesné metody, z které však vyplývají absolutní důsledky, aniž jsou zohledněny jiné metody nebo důkazy.

---

**Usnesení Tribunálu ze dne 25. listopadu 2019 – Lipitalia 2000 a Assograssi v. Komise**

**(Věc T-189/18) <sup>(1)</sup>**

(2020/C 27/73)

*Jednací jazyk: italština*

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

---

**Usnesení Tribunálu ze dne 26. listopadu 2019 – Stada Arzneimittel v. EUIPO (Vyobrazení dvou vertikálně uspořádaných zakřivených červených proužků)**

**(Věc T-290/19) <sup>(1)</sup>**

(2020/C 27/74)

*Jednací jazyk: němčina*

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

---

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

---









ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)  
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)



**Úřad pro publikace Evropské unie**  
L-2985 Lucemburk  
LUCSEMBURSKO

CS